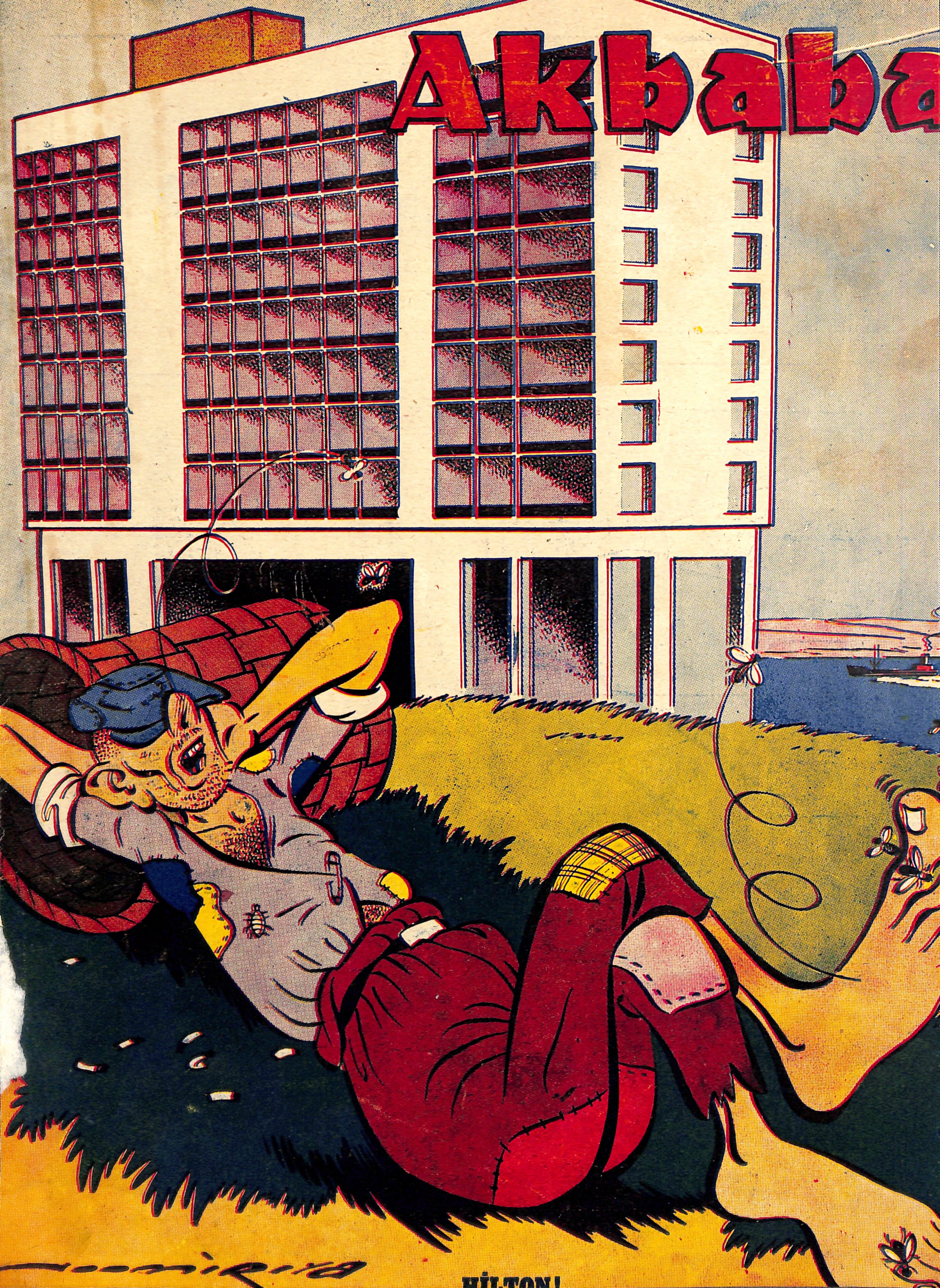

HİLTON!

YAZ DOKTORU

Yazan: Dr. Kemal Saracoğlu

Genç, ihtiyar, kadın, erkek, herkesin bilmesi lâzım gelen sağlık öğütleri.
Dağda, denizde, plâjda, şehirde, köyde, nasıl yaşamalı, neler yapmalı?
Yaz hastalıkları, korunmaları, tedavileri...

AKBABA - AYDABİR YAYINLARI: FİATI 1 LİRA

Pek Yakında Çıkıyor

ANKARA SİGORTA

ANKARA SİGORTA SİZİ BÜTÜN TEHLİKELERİN KARANLIĞINDAN KURTARIR!

TÜRK TİCARET BANKASI

1955 İkramiye Plânı

12 APARTIMAN DAİRESİ

250.000 LİRA TUTARINDA PARA İKRAMİYELERİ

İKRAMİYELİ GRUP MEVDUATI

Tasarruf mevzuunda bir yeniliktir.
Her 100 Kişilik Gruptan
1 Kişiye parasının
3 MİSLİ
24 Kişiye muhtelif para ikramiyeleri verilir.

GRUP MEVDUATI SAHİPLERİ AYRICA Apartıman daireleri keşidelerine de iştirak ederler.

Her 150 liraya bir kura numarası

DENİZYOLLARI

SAYI: 169 C.: 6 9 HAZİRAN 1955 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASÎ, MİZAHÎ GAZETE ★ SAHİBİ: YUSUF ZİYA ORTAÇ

Akbaba

Siyasî Müneccim!

SİZ, kar mı yağacak, güneş mi açacak, fırtına mı kopacak, deprem mi olacak, on beş gün önceden haber veren bir müneccimbaşı gördünüz mü?.. Ne gezer!... Siz değil, harbe girmek, sulha varmak için yıldız falına baktıran eski saraylar bile görmemiştir.

Ama, tam otuz üç yıldır, biz bu işi yapıyoruz, politika havasını kokluyor, siyasî gidişi kestiriyor ve karikatürlerimizi on beş gün evvelden çizdiriyor, yazılarımızı on beş gün evvelden dizdiriyoruz.

Sayın okuyucularımız mesleğin iç yüzünü bilmezler: Akbaba, öyle günlük gazetelerimiz gibi sabah hazırlanıp akşam basılmaz. Karikatürist, kapak mevzuunu iki hafta önce alır, üç gün sonra verir. Klişeci, her rengin üstünde yirmi dört saat işler ve sarı, kırmızı, mavinin ahenginden çıkan eser, en az dört günde hazır olur ve ancak ondan sonra baskıya girer.

Akbaba'nın ilk sayısının tarihi sene 1923 dür. Kuşumuz, otuz üç yaşına bastı.

Otuz üç yıldır, politika olaylarını on beş gün önceden görmeğe, sezmeğe çalışıyor, ona, siyasî bir falcı tahmini ile şekil veriyoruz.

Hani: «Övünmek gibi olmasın ama, Kayseriliyim!» diyen adamın tevazuu ile söyliyelim:

— Övünmek gibi olmasın ama, otuz üç yıl içinde yanıldığımızı, hâdiselere aykırı bir yazı, yahut bir karikatür bastığımızı hatırlamıyoruz.

Ama, biraz üzülerek, biraz utanarak söyliyelim ki, geçen Şeker bayramı çıkan kapak resmimiz bizi tam mahcup etti!

Hatırladınız, değil mi?.. İsmet paşa ile Adnan Menderes'i bir bayram salıncağına bindirmiş, bir yandan Mükerrem Sarol'a, bir yandan Nihat Erim'e sallattırıyorduk... Altında da: Bayram safası!

On beş gün evvelki hava bu değil miydi?.. İki lider, ziyafetlerde beraber, balolarda beraber değil miydiler?.. Gece yarılar bir otomobile binip, başbaşa, dizdize, karanlıklar içinde fısıldaşarak kaybolmuyorlar mıydı?..

Kim derdi ki, Meclis tatile, memleket bayrama girerken, arife günü birbirlerini donatacaklar?

Beklenen, yakışan, doğru olan bizim yaptığımızdı.. Şair ne demiş:

Buna bayram günü derler, kan edenler barışır!

Dünyanın bu kadar tersine döndüğünü ne bilelim? Kan edenlerin barışacağına, barışanların kan edeceği nereden aklımıza gelsin?

Affedersiniz sayın okuyucular, bir daha kalemimizi, fırçamızı oynatırken ağustos sıcağında da kar yağabileceğini hesaba katacağız. Demokrasi ricalinin bir havası bir havasına uymuyor!

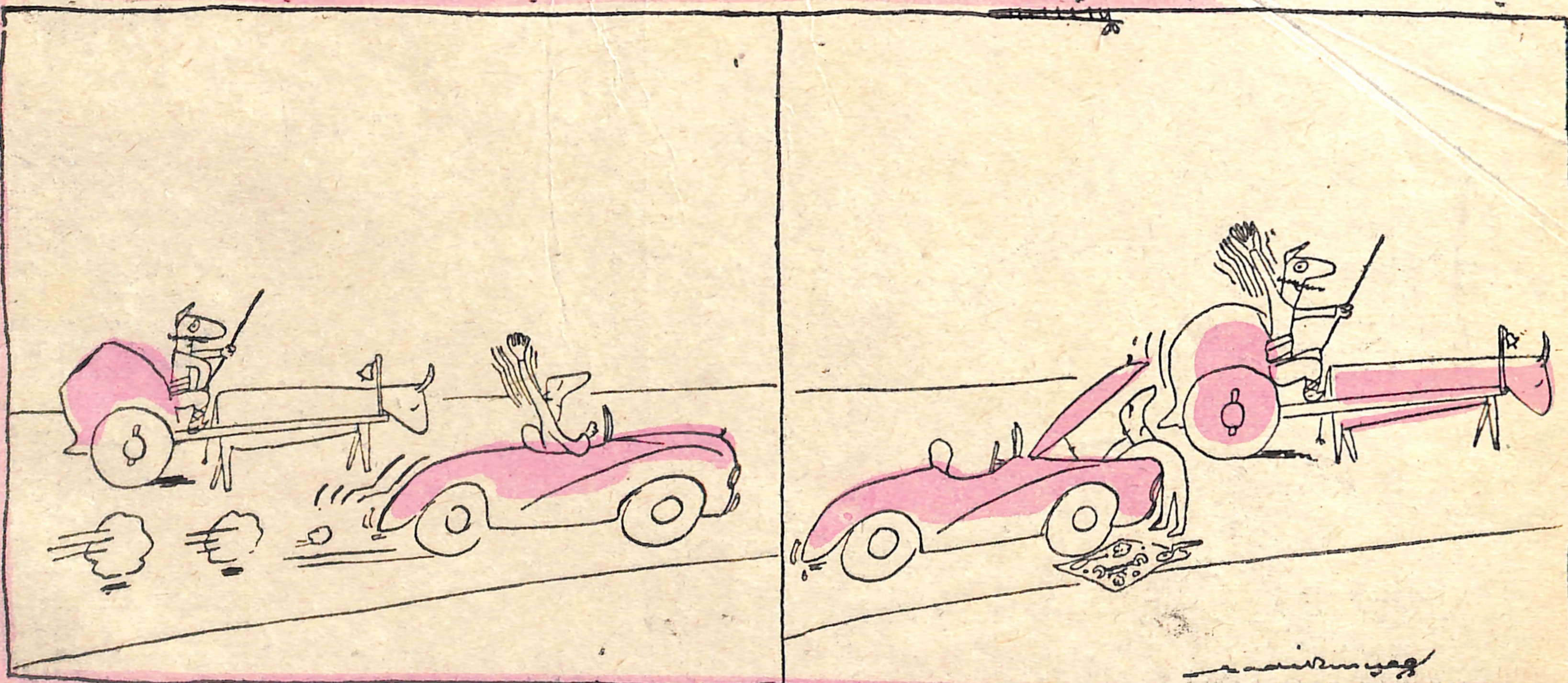
AKBABA

Sütnine

Hilton Otelinden:

Sağlık ekipleri tarafından yapılan uzun tetkikler, tahkikler ve tahliller neticesinde, otelimizdeki zehirlenmelerin sütten olduğu anlaşılmıştır.

Bir daha böyle üzücü bir hâdiseye meydan vermemek üzere sayın müşterilerimiz için Amerikadan hususî sütnineler getirtileceğini şimdiden müjdeleriz!

YAZISIZ..

(Şadi Dinçcağ)

Olaylar Alaylar Kalaylar

ELİ ÇABUK

Eli çabuk adamlar vardır. Meselâ sünnetçiler «eli çabuk sünnetçi» diye reklâmlarını yaparlar. Eli çabuk dişçiler de, çekti mi, çekmedi mi, ne zaman çekti, anlamadan bir de bakarsın dişi çekilivermiş.

Gazetelerdeki bir haberden şimdiye kadar duyup görmediğimiz bir eli çabukluk öğrendik.

Olay şu: İzmirde bir adam sekiz ay önce evinden çıkmış, döndüğü zaman karısını dört aylık gebe bulmuş.

Gazete aynen şöyle yazıyor: «Kadın sorgusu sırasında 4 ay kadar önce evinde meçhul bir şahsın tecavüzüne uğradığını, bu hâdiseden ancak mütecaviz işini bitirip kaçtıktan sonra haberdar olduğunu bildirmiştir.»

Ne bir kadının meçhul şahıs tarafından tecavüze uğraması, ne de bir kocanın seyahatten dönüşte karısının sürpriziyle karşılaşması görülmemiş olaylardan değildir. Yalnız şaşılacak bir nokta var: meçhul şahıs işini bitirip kaçtıktan sonra kadının farkına varması... Hani meçhul şahıs tedbirli davransa da kadın gebe kalmasa Bay mütecaviz her Allahın gecesi ziyaretler'ne devam etse, olanı biteni kadının ruhu bile duymayacak. Meçhul şahıs meşhur sünnetçileri, dişçileri bile geçti. Şu dünyada, kenarda köşede kalmış ne eline çabuk meçhul şahıslarımız var. Biraz da kadınlar vur dum duymaz ya...

YİĞEN

Bayram günü bir delikanlıyı bir suçtan karakola atmışlar. Ağabeyisi koşmuş, kardeşini kurtarmak için polislere:

— Falan mebus benim arkadaşımdır,

Demiş, olmamış.

— Şu bakan tanıdığım!

Demiş olmamış .

— Öbür bakan akrabam!

Demiş, olmamış. Sonunda:

— Ben Menderes'in yiğeniyim!...

Demiş, olmuş... Onu da kardeşinin yanına atmışlar. Aşkolsun polisimize... Malûm ya polisin birinci vazifesi, suç işleyen vatandaşı yakalamak değil, vatandaşın suç işlemesini önlemektir. Kardeşini kurtarmak isteyen delikanlı akrabalığın da fayda etmediğini görünce:

— Ben Menderes'im!...

Diyebilirdi!

Mütercim Aranıyor

Gazetelerimizden birinde bir seneyi geçti «gazetemize mütercim alınacak!» diye gün geçmez ilân çıkar. Mütercimlik için hiç istek li çıkmaz mı? Yoksa, çıkar da, gazete mi beğenmez? Beğenir alır da, yetmez, daha mütercim mi ararlar?

Polis hikâyesi bulmacası gibi bu düğümü çözmeğe çalışır... heceler, düğüm kendiliğinden çözüldü. Te'lif roman pahalı geliyormuş. Hazır, Avrupalı, Amerikalı meşhur yazarların romanları varken ne diye yerlisini koysunlar?

İlâna göre, her gün yirmi otuz mütercim baş vuruyormuş. Ellerine üç dört sayfa yabancı dilden roman veriyorlar:

— Çevir de görelim

Diye imtihan ediyorlarmış. Mütercimlerin hiç biri kabul edilmiyor, ama yan yana gelen imtihan sayfaları, bedavadan tercüme roman oluyormuş.

Usul çok güzel... Ayni şekilde, imtihanla her gün bedava bir baş yazar, bir makale, bir fıkra yazarı da bulsa, belki de gazetede okuyacak bir şeyler bulacağız.

Harp — Al elini!...
Sulh — Ver elini!...

(Nehar Tüblek)

Dilekçe

MERİHE SEHAYAT CEMİYETİ BAŞKANLIĞINA

Sayın Baylar,

Merihe Seyahat Cemiyeti kurduğunuzu, seyahat biletlerini de şimdiden satışa çıkardığınızı gazetelerden memnuniyetle öğrendim. Sizin bu teşebbüsünüz insanlığın selâmeti, insanlar arasında kavga gürültünün kesilmesi, barışın kurulması bakımından, bence, atomun keşfinden, Ayinştayn'ın izafiyet nazariyesinden, hattâ elektrik süpürgesinin icadından bile çok daha önemlidir. İnsanlık, bu iyiliğinizi hiç bir zaman unutmayacak, adınız tarihe altın harflerle geçecektir.

Tertip ettiğiniz Merihe seyahat için, hemen bir bilet istiyorum. Fiyatı ne olursa olsun, aşağıdaki adresime, hemen ödemeli olarak bir bilet yollayınız. Yalnız, en rahat, lüks yer neresi ise ordan bilet veriniz. Parasından kaçmam. Zira kaynanama son vazifemi yapmak istediğim için, ihtiyar kadını bu son yolculuğunda rahat ettirmek istiyorum.

Baylar sizden önemli bir ricam ***daha var. Sakın*** *kaynama bu gidişin gelişi olmadığını söylemeyin. Çünkü onu gidiş - geliş bileti aldım diye ancak bu seyahate razı edebildim.*

İnsaniyete bu büyük hizmetinizden dolayı sizi tekrar tekrar tebr'k eder, minnet ve şükran duygularımı arzederim.

Horhor, Kaynana Zırıltısı Meydanı, Kaynanadili çıkmazı, Kaynar apt. da Kaynanazade Kayyum Kaynar

TESELLİ

Belki de değil ama, başka memleketlerde de bizdekilerine benzer şeyler duydum mu teselli oluyorum. Orson Welles Paris uçak alanından Londraya kalkacak uçağa binecekmiş. Alanın müdürü, memurları Orson Welles'i bir uçağa bindirmişler. Uçaktaki konuşmalardan rejisör, bu uçağın Londraya değil, Zürich'e gideceğini anlamış, uçak kalkarken zor atlamış. Bu sefer alan personeli artistten özür dileyerek Londraya kalkacak uçağa götürmüşler. Ama tam bineceği sırada bu sefer de uçak havalanmış.

Olayın buraya kadar olanı, tıpkı bizde her zamanki olağan işler gibi!... Yalnız bundan sonrası biraz değişiyor. Sinirlenen Orson Welles, memurlara açmış ağzını, yummuş gözünü... Oldu olacak, şu yabancılar da «memura vazife başında hakaretin» ne olduğunu da öğretseler de, büsbütün bize benzeseler. Hiç ayrımız, gayrımız kalmasa bâri...

Nâzik Devre

Bir iş için bir haftadır, Belediye kitaplığında otuz yıllık gazete kolleksiyonlarını karıştırıyorum. Otuz yıllık bütün gazetelerde rastladığım hep bir lâf var: «Dünyanın nâzik devresi..» En eski gazetelerden birinde bir nutuk:

«— Muhterem arkadaşlar!... Hepinizin de bildiği gibi, dünyanın öyle nâzik bir devresindeyiz ki, bu nâzik zamanda arkadaşımızın bahsettiği meseleyi ele almanın şimdilik doğru olmadığını elbet sizler de takdir edersiniz...»

Bir sene daha sonraki gazeteler: «Dünya vaziyetinin nezâketinden dolayı...»

Yirmi sene önceki gazeteden: «Dünyanın bu nâzik durumunda, her zamankinden ziyade...»

On sene evvelki gazete: «Bu nâzik zamanda...»

Daha evvelini bilmiyorum ama, bu nezâket otuz senedir sürüyor. Bu sabahki gazeteye bir de baktım: «Dünyanın çok nâzik bir devresinde olduğumuzu unutmıyalım!...»

Meğer, biz ne nâzik dünyada yaşıyormuşuz da haberimiz yokmuş. Otuz sene süren nezâket saraylı Çerkeslerde bile bulunmazdı...

Yok artık, bu kadar nezâket bizi sıktı Beyler!... Bırakın içimizi boşaltalım da ferahlıyalım, yoksa nezâketimizden patlayıvereceğiz!...

DOĞRU

Belediye murakıbıydı. Hususi surette, tanıdığı bir tüccarla sohbetteydi. Bir mal üzerinde konuşurlarken, murakıp:

— Kâr gerçi yüzde on beş ama, hileli fatura yüzünden maliyet olduğundan yüksek gösteriliyor da öyle görünüyor. Aslında yüzde kırk beş... Buna nasıl razı oluyorsun?

— Ne yaparsın? dedi tüccar. Mecburiyet. Harp zamanındaki gibi % 75 i bulamıyoruz ki!

ZENGİN BİR KADIN, HİZMETÇİLİK YAPAN BİR KADINA BİN LİRA VERİP KOCASINI SATIN ALMIŞ... (Gazeteler)

— Nurten satın aldığı kocasından ayrılmış...
— Kabahat onda, biraz paraya kıyıp iyisini alsaydı!...

MİNİK HİKÂYE:

ZARAR ZİYAN

Arasıra mahkemelere giderim. Başkasının felâketi gerçi insana zevk vermez. Fakat adliyede her felâketin mukabil tarafı için saadet vaadedilmiştir. Adilâne bir tasniftir. Geçenlerde şöyle bir zarar ve ziyan dâvasına şahit oldum. Sanık, yakışıklı bir delikanlıydı. Dâvacı da Beyoğlunun gecekuşlarından biri:

— Beni öldürmek istedi reiz bey, diyordu. Hayatıma kasdetti benim...

— Ya... Ne yaptı yani sana?

— Ne mi yaptı? Ne mi yaptı?

— Evet. Herşeyi olduğu gibi anlat.

— Ayıp değil mi reiz bey, herkesin içinde?

— Hayır yani nasıl hayatına kasdetti. Seni öldürmek için ne yaptı? Orasını anlat.

— Çantayı yüzüme attı.

— Bukadarcık mı?

— Tabiî bukadarcık...

— Olsa olsa bundan hakaret çıkar. Hakaret dâvası açarsın, olur biter. Zarar ziyan neresinde bunun?

— Reiz bey, ben kibar takımından değilim. Bunda hakaret görmem. Ne diye hakaret dâvası açacağım? Ben zarara uğradım. Yüzüm harap oldu.

— Senin yüzün zaten harap olmuş olacağı kadar kızım. Çantadan ileri gelen bir yara yeri görmüyorum.

— Nasıl yok efendim. İşte bütün bu çizikler filân ondan. Eh, sigortalı değiliz ki, paramızı alalım? Bizim geçimimiz bu yüzden. Ben avukata danıştım. Meslekimi yürütmeme engel olacak şekilde beni yaraladığından...

— Sen şimdi avukatlığı bırak. Hevesini başka zaman alırsın. Ne istiyorsan onu söyle!

— Zarar ziyan istiyorum.

— Zarar gördün mü?

Kadın bir an bile düşünmeden bağırdı:

— Helbette gördüm. Görmez olur muyum? Bu suratla kim bakar benim yüzüme? Söz temsili, size hadi desem, söyleyin ama, gelir misiniz peşimden reiz bey?

— Kulağı Delik —

APARTMAN Peştemaliyesi!

Yazan: P. PEŞTEMALCI

Tophanede hemşeriler kahvesinde bir apartman kapıcılığı için, iki hemşeri pazarlık ediyorlar:

— Yoh, deve!... Altı yanı gapıcılıh be!...

— On binden metelik aşşağa disem olmaz. O da seğin gozel hatıran için...

— Durmuş Ağa... Gel şunun olacağını söyle de helelleşek...

— Olmuşu bu... Vallaha gırh para indür disen indüremem. Böğün on bin gaymeye al, yarıntesi gun, babağın oğluna, eliği öpene yirmi bine vir.

— Taposuynan mı viriyon be?

— Tapusuynan ossa gaç para ider acep?... «Lökü» portamanının gapıcı geliratı mal zahabının aldığı kiradan gat be gat yüsgektir.

— Canım Durmuş Ağa, sen bağa mı ağnatıyon... Yirmi yıldır portaman gapıcıyım. Bayramdan bayrama esgi püsgü virirler. Seyrenden seyrene bağşış virirler.

— Yoooh, yoh... «Löküs» portamanının hösûsiyeti var.

— Di bahah, neymiş bu Löküs portmanının hösûsiyyatı?

— Üst gattan başlıyah... En üst gatta ehtiyar bi mütâyit oturu... Züt guzusunun ibüğü kibi gorpecük bi garısı va. Mütâyit ayın bi yarısı içerde, bi yarısı dışarda. Mütâyit gapudan çıhtı mı, garı tilefonu basar. Onun bi tohduru var. Tohdurun tomofili gapuya dayanır. Tohdur gapudan girerkene eliğe bi onluh sıhıştırır. Çıharkene bi onluh. Künde üç mü, dört mü, Allah bilir. Ayda üç bini yaluğuz tohdurdan gıvırınğ... Mütâyit te her giriş çıkışında bi on kâhat virir.

— O niye viriyo?

— Ağnamıyon mu? Tohdur ayle dostu... Herüf evdeykene de gelür. Garısıynan dalgasını bilür emme, b'lmemezden gelür. Ben de, herüf evde yoğkene, tohdur portmanda geliyo diyene dedigodu yapmıyım deyi beni gollar... Salt üst gattan ayda üç bini doğrulttun.

— Garı virmez mi?

— Hep onun sayasında geçiniyoh be!... Virse bilem istemem. Keşkeleyim bi gaç ayle dostu taha ossa... Ben garıya gomisyon virrim...

— Ni diyon be Durmuş Ağa..

— Vallaha... Garı yukardan «on şişe bire, iki şişe fiski!» deyi ses eder, alır gotürrüm parasını vimez. Gomisyon değel mi bu?

— Eeee sornam?

— Gelelim beşinci gata... Orda garı tohdurunun mâyenânesi va. ...Üfff .. Ganber Ağa, gorsen, nasın işler... Tohdurun her bi möşterisinden beş kâhat sızdırmadan içeri goymem. Vallaha para doplamahtan sıkışırım da su tökmeğe gidemem be...

— Ağnamadım vallaha...

— Oğlum sen gapıcı değel,

— Müekkilim cinayeti, eşini sefaletten kurtarmak için işlemiştir hâkim beyl... (Özcan Eralp)

bostan gorhuluğu durmuşsın. Mayenânede kurteç yapıyolaa be!... Şindik ağnadınğı? Tohdur da ses etmeyim deyi üç yüz kâhat mayiş bağladı...

— Eeee... Sornam...

— Gelelim dördüncü gata... Dördüncü gat altun madeni... Gündüz kimse uğramaz. İnehteri bende. Bi şehetliğine otuz kâhat virirler. Eğer virsem, vallaha tönel kibi işler. Emme namıssızlıh olur deyi her zaman virmiyom. Gece oldu muydu dördüncü gat dolar daşar. Zabahcak gumar oynanır. Girenden çıhandan beş, on, yirmi, gayrı insafına galmış, ni goparısan...

— Eeee... Durmuş Ağa?...

— Gel gelelim üçüncü gata... Bu gat panga kibidir be... Allahıma bin bin bereket... Ayda üç binden aşağa düşmez.

— Orda ni va Durmuş Ağa?

— Randefü evi işler. Gireni çıhanı kes... Garılardan ayrı al, irkeklerden ayrı... Bu gumarcılarnan randevücüler, bi de cümert olur. Bende yalan dolan yoh Ganber Ağa . Bah ikinci gattan, ayda on kâhat gapucu parasından başka metelik alaman... İkinci gattakiler bek namıssız... Ni randevü evi işletir, ni gumar oynatır. Emme onun da gızını golluyom. elbet bi dalgasını yahalıyacağam. Garşıdaki mobilyacı herüfinen gaynatıyo. Evelsi gun mekdüp gondertti benimilen, beş kâhadını kest'm. Hele sen dur .. Ondan da ağluğu üç yüze getüdüm, olmazsa mal zahabısına söyliceğem, tahliye dcvası açıcıyh... Abugat ücreti benden... Heftesine galmaz, apar topar çıharırım. Portmanın düzenini bozuyolar be!...

— Eeee... Sornam Durmuş Ağa?...

— Sornacığuna efendüm... Gelelim birinci gata... Birinci gatta nuh zıçtının biri vardı, onu çıhattudum. Şincik boş... Eyi bi kiracı golluyom. Çoh istiyen va, emme, teygigat idiyom boş.. Ni randefü işletiyo, ni kurteç ya piyo, ni gumar oynatıyo... Ni de ayle dostu va... Böylesi kiracıyı töbeler ossun sohmam... Mal zahabısına, bunlar kira viremez diyom, sepetliyoruh... Birinci gatı m'neesip bir kiracı için boş dutuyom.

— Eeee... Durmuş Ağa...

— Gelelim zemin gata... Zemin gatta ben yatıyom. Üç oda, sal sala manca... Gomme benyo... Efendüme deyyum, bi mıtbah... Havagazısı, elentriği, galöriferi...

Bizim gaşıh tüşmanı koyde... Metüresimnen orda galıyom. Garsonyeri kibi de gullanıyom ara sıra...

— Eeee... Başha Durmuş Ağa?...

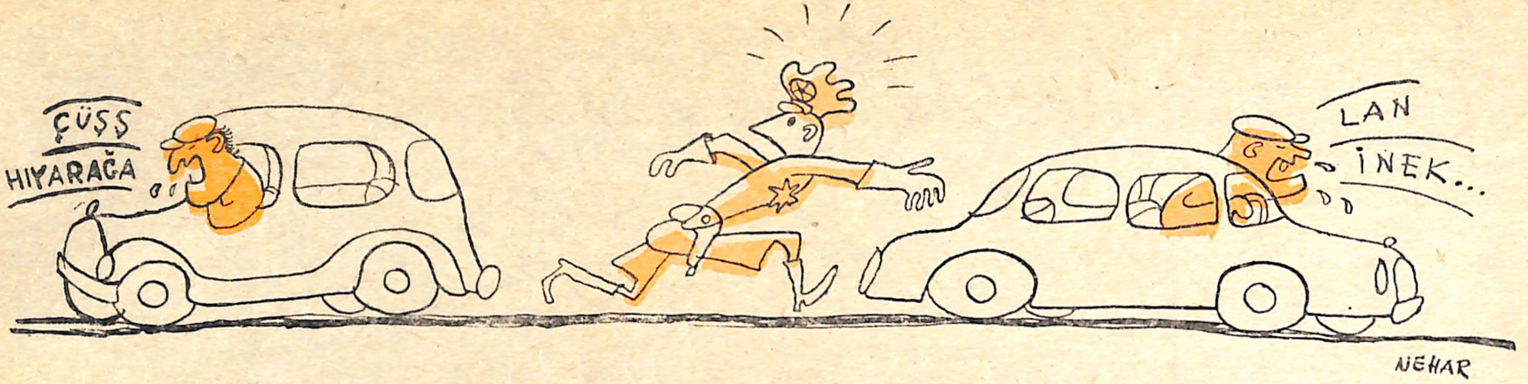
— Gayrı bunun eee si, başkası va mı? Mal zahabısı, efendüm ayda alur her gattan dör der yüzden iki bin dört yüz... Ben alurum onun alduğunun dört mislini... Vergisi yoh, algısı yoh. Sen vireceğin on bini bi ayda çıharınğ... On bine virmem ya, taha fazlası dedigodu olur deyi, o da sağa viriyom... Şindik ağnadınğı?...

Kanber Ağa kuşağının arasından iple bağlı meşin cüzdanı çıkardı. Dokuz tane binliği Durmuş Ağa'ya saydı.

— Haydi uzun itme... Biz de çoluh çocuh zahabısıyız... Al da hayrını gor... Hakkını helâl it!.

dedi.

KÜFÜRBAZ ŞOFÖRLER TAKİP EDİLECEK (Gazeteler)

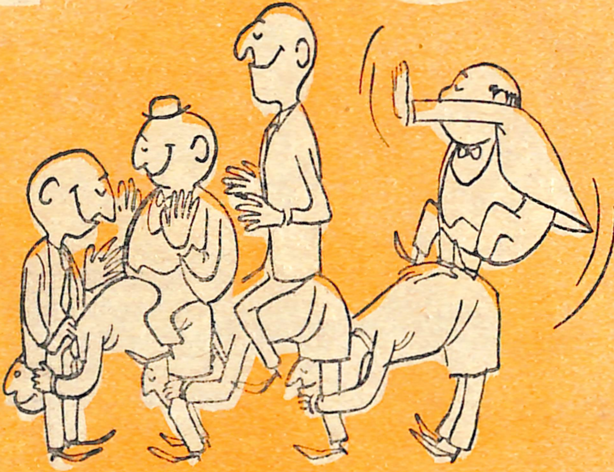
YAZISIZ!.. (Nehar Tüblek)

Demokratik Oyunlar

1. Oyun:

UZUN EŞEK

BAZILARI bu oyunun «eşeklere mahsus» hem de yalnız uzun eşeklere mahsus bir oyun olduğunu sanırlar. Oyunun

adı her ne kadar «Uzun eşek» ise de, bu oyunu uzun, kısa, orta boylu, her boy bosta ve ağırlıkta koca bebekler oynayabilir.

Bu oyunu oynamak için koca bebekler iki parti olurlar. Tayfalar aralarından bir «reiz» çıkarırlar. Reiz'ler karşılıklı ayak yaparlar. Ayak yaparken kaybeden tarafın «hile yapdınız» diye mızıklanması âdettir.

Kaybedenler eğilir, arka arkaya, başlarını birbirlerinin bacak aralarına sokarlar. Reiz'ler yatmaz. Sırtlarını sağlam bir yere verirler. Öbürleri reizlerinin dizinden yapışırlar.

Kazanan taraf oyuncuları, kaybedenlerin sırtına atlar. İlk atlayanların, arkadaşlarına yer bırakacak kadar uzun atlamaları gerektir. Oturacak yer bulamıyanlar küser. Reiz onlara yerler bulmağa çalışır, bulamazsa avutur.

Atlayanlar, bazan birbirlerine tutunamaz, kendiliklerinden devrilirler. O zaman oyun bozulur. Memleketimizde şimdiye kadar kendiliğinden devrilen takım görülmemiştir. Devrilseler bile, çürük oyuncuyu aralarından atarlar, yerine bir sağlamını alırlar.

Yatan takım, sırtlarına binenleri düşürmek için ırgalanır, kıvranırlar. Bazan de üstlerindeki ağırlığa dayanamaz, çözülür çökerler. Altta yatanlardan öbür takıma geçenler çok olur ama, üsttekilerden alta geçen şimdiye kadar görülmemiştir.

Alttakiler:

— Bir dahaki sefer tahta cülûsumda ben bilirim yapacağımı, diye söylenir, dururlar.

Üsttekiler, alttakilerin nefesini kesmek, bir daha üstlerine çıkarmamak için ağır basmağa gayret ederler.

2. Oyun

KÖREBE:

Koca bebeklerin pek eğlenceli oyunlarından biri de körebe'dir. Bu oyun, adından da anlaşıldığı gibi, ebenin gözü kör edilerek oynanır. Ebe, mes'ut olmak isteyen içinizden herhangi biridir. Kendisine, mes'ut olması için görmemesi, görmemesi için de kör olması, kör olması için de gözlerinin bağlanması gerektiği tatlı ve uzun bir nutukla telkin edilir.

İyice uyuşturulduktan sonra, sihirbaz bir gözbağcı tarafından gözleri bağlanır, ortaya salıverilir. Gözleri bağlı ebe ellerini açar, kendisini mes'ut yuvarlanır. Senelerdir sürüp giden bu oyun çok eğlenceli ve gülünçlüdür. Bizacık da acıklıdır.

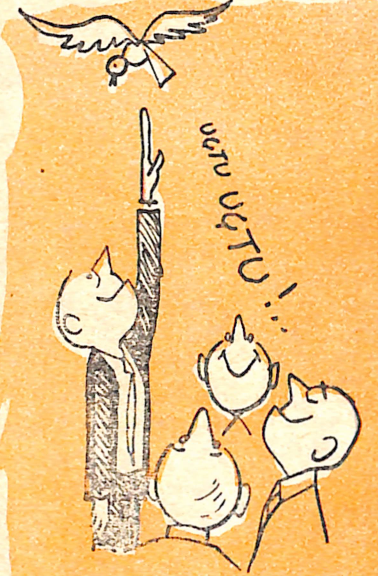
3. Oyun

KÖŞE KAPMACA:

Büyük bir salonun köşelerine koltuklar konur. Oyunculardan her biri, köşe başlarını tutarlar. Oyun başlayınca koltukları kaparlak. Koltuk kapamayan ortada yerde kalır, ebe olur. Her köşeyi kapanın, öbürünün köşesinde gözü vardır. Eğer biri boş bulunursa, hemen köşesini kaparlar. Birbirlerinin köşelerinde gözleri olmasa, hep orada kalırlar. Ama bir kaç köşeye birden oturmak isteyenler vardır. Bu yüzden ellerindekini de kaybederler. Bazı tecrübeli açıkgöz oyuncular, köşelerini kaptırmamak için, lök gibi oturur, yerlerinden kıpırdamazlar.

Bu oyunun zevkine kapılanlar, bir daha kendilerini alamazlar. Köşe kapmaca oyununda, daha iyi bir köşe kapmak için, o iyi köşe sahibinin ayağının altına karpuz kabuğu koymak âdettir. Bu oyunun tekniği, yırtık, pişkin ve girgin olmaktır.

4. Oyun

UÇTU UÇTU:

Bu oyuna katılan koca bebekler, işaret parmaklarını bir noktada birleştirirler. İçlerinde yalnız biri, sözü hepsine geçeni konuşur. Öbürleri kulaklarını, gözlerini dört açar, ne derse onu dinlerler. O da her sefer bir balon uçurur:

— Uçtu uçtu, tekel maddelerinin fiyatı uçtu!..

Hep birden eller kalkar.

— Uçtu uçtu ev kiraları uçtu!.

Bütün parmaklar havaya kalkar.

— Uçtu uçtu, devenin başı uçtu... Ara sra: — Uçmaz!

Diye oyun bozanlar olursa, onların eline bir şamar indirilir, terbiyeye davet edilir.

FOTİNBAĞI KRALI İstanbulda

Yazan: Bizim Köylü

ON yaşında İstanbula geldiler. Yusuf Bebek'te hamallık yaparken, Şaban bir yolunu buldu Amerikaya gitti. Beş yıl sonra, Şaban'ın adresini öğrenen Yusuf, okur yazar bir hemşerisine yazdırttığı mektupta Şaban'a şunları diyordu: «Gardaşım Şaban, orları gâvur memlekâtıdır. Ser sefil olursun. Dilinden ağnımazsın, dininden ağnımazsın. Burda işler açıldı. Ben şindik Mısırlı'ların yalısında bahçıvancılık yamağı duruyom. Mayışım iki yüz elli guruş. Yatıcah bir yirim de var. Bıldır, remezen bayramının erefesinde koye yimbeş lira çıhardım. Ni yap it, ecele, burıya gel. Helbet seni de bi gapıya yirleştirrik. Navlın paran yoğsa, haber ilet, bi vasıtaynan sağa bi mayışımı gönderiyim. Bâki Hüdâya emanet ol. Mekdübümün cevabını ecele beklerim.»

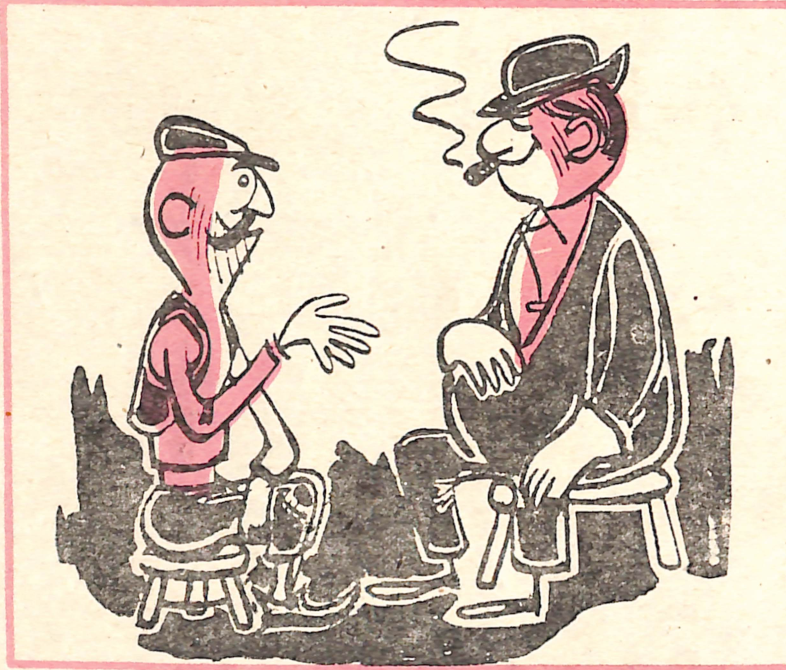
İki sene sonra Yusuf, Şabandan şu mektubu aldı: «Gardaşım Yusuf, senden ayrılalı beri yedi yıl geçti. Melmekât gözümde dütüyo. Emme bir türlü iki ucunu bir arıya götüremedim. Burda ilkin yimbeş dılar haftalığnan Detrovit denen bir şeherde bi tomofil pavligasına emele girdim. Burdakilerin heç bi şeye ahlı yatmıyo. Emerigan insanları başha bi çişit. Önlen faydosunda yimeğe giderkene gapının öğünde birbirlerine yol virmek için bir sehet löbet bekliyolar. Mıtfağa giden gapı da açıh duruyo. O boş gapıdan girmek ahıllarına gelmiyo. Ne bellerlerse hep onu yapıyolar. Ben o boş gapıdan girdim, hepisinden eveli yimeğe oturdum deyi hep şaşguna döndüler. Bu yüzden haftalığımı beş dılar artırdular. Eğer ahlın varısa bi golayını bul, atla papura, seğirt, burıya gel. Açıkgoz olduğundan sebep, piyasan benden de yüsgeh olur. Burdakiler hep mantar gafa. Orlarda ziyan zebil olma. Navlun paran yoğsa, sağa iki yüz dılar çıharıyım.

★

Yusuf Şaban'a şu cevabı yazdırdı:

«Bi huzura,

Evvelâ üzerimize farzolan selâm iresmini ifadan kelli hatırı şerifinizi sorup sıval iderim. Sıhhatta dâyim olmağızı Cenabı Mevlâdan beş vahit niyaz eylerim. Bu taraftan eğerki sorgu sıval idersen, hemdolsun ziyanlık bir habar yohtur. Gardaşım Şaban, senden gayri bir kederim yohtur. Burda vezayet düzgündür. İşler açıldı. Esgi bildiğin gibi değel. Ahlıma düşdükçe sağa acıyorum. O gâvırlık yirde galdın. Huyunu bilmenğ, suyunu bilmenğ. Orlarda pel pelişan olıcanğ. Gâvır gısmının yimeği bile yinmez. Doğuz etiynen bişirirler yimeği... Her bi şiyleri mındardır. Mayışımı yüz guruş taha artırdılar. Beyden Allah ırazı olsun, esgi gunduralarıynan, urubalarını hedayâ itti. Didim ya, şindik bura, esgi bildiğin bura değel. Sağa burda bi iş bile buldum. Üç yüz guruş mayişi var.

Yimen içmen de ordan. Taha Allahdan belanı mı aranğ. Bahşişi de üstelik. Bu gapuyu beğenir durursan dursun, yoh beğenmedin, sağa bi arhalık uydurruh, ilimon isgelesinde yük daşırsın. Üst yanı gayri seğin bileceğn iş... Düşün daşın!... Sağa navlun parası bi beşlik gonderiym, gâvurlık yirlerde sürünme.

★

Bir sene sonraydı. Şaban'dan Yusuf bir mektup almıştı:

«Evvelâ mavsuz selâmilen hal hatır sıval iderim. Gonderdiğin mekdübe memnuniyetliğimin teerifinin mümkünü yohtur. Burda haftalığım yüz dılara çıhtı. Ağnatsam guler yatarsın. Bah nasın oldu... Pavlihada tomofilleri vincinen galdırıp gamyona yükletiyolar. Vinç bi yirinden illetli çıhtı. Bulaşdılar tamire... Bahdım, iş uzayacah... Tomofili galdırınca godum gamyona. Bi şaşdılar, bi şaşdılar... Adımı Vinç Şaban godular. Haftalığımı yüz dılara çıhardılar. Bundan kelli pavliganın bütün garıları başıma üşdüler, bedelleş oldular. Hele bi yapıncah sarısı çilli, görpecik bi garı var, dilektörün bi şiysiymiş. İşte o garı açıh açıh asılıyo... Bağa bi döl vir, sağa ni istersen virrim diyo. Gocasını da irazı itmiş. Garı bek ilük gibi... Hareme uçkur çözmeli mi acep kim? Gardaşım Yusuf. Orlarda sürünüp yatma. Ahlını başına devşir. Sen buraya gelsen, ben tomofili galdırırım, sen gamyonu galdırın. Seni goyıcah yir bulamazlar. Burda seni damızlık diye gullanırlar. Mülyöner oldun gitti be!. Sağa bin dılar navlın çıharayım, atla papura gel. Dört gozünen cevabını beklerim.

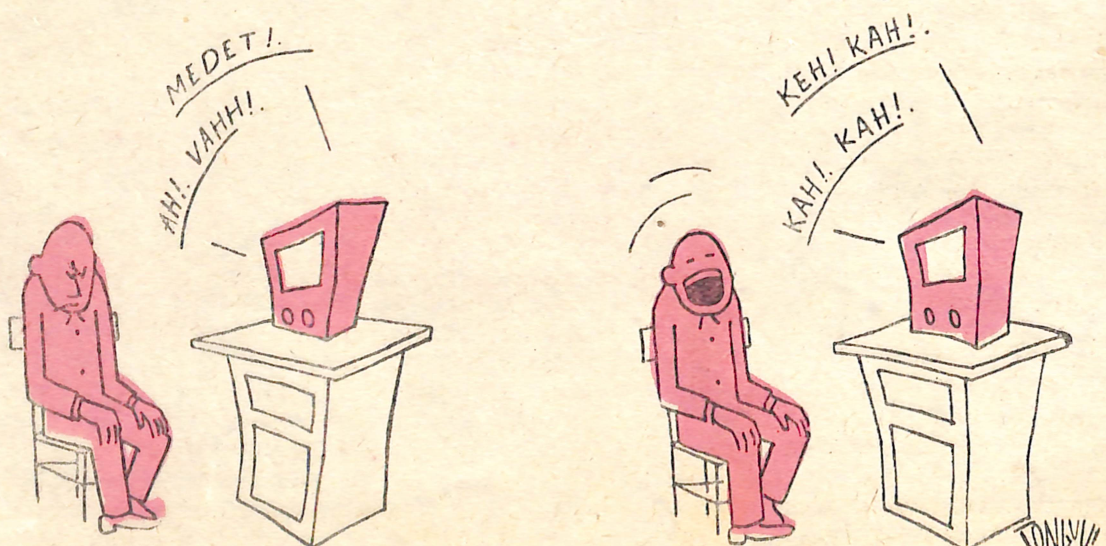
★

Yusuf okur yazar bir hemşerisine yalvardı. Şaban'a şu mektubu yazdırdı:

«Yüsgek bi huzura. Evvelâ mavsuz selâm ider, böyüklerin destinden, guçcüklerin gözlerin den pûs iderim. Ve gerek bu mekdübü ohuyan ve gerek diğneyen efendülere, sorıp sıval idenlere, hemşerülere ferace ferace selâmlar ider, hepsini derhatır iderim. Gardaşım Şaban: Bura, gunden gune ferahlıyo. Bizim Bey, mayışıma iki mecit (kırk kuruş) taha zam yaptı. Hemüşerüler hep sağa acıyoruh. O ceebetlik yirden gaç gel. Bizi yandırma. Sağa burda iş bulduh. Gel şu işi gaçırma. Maçhada bi apartuman gapuculuğu. Bi taha beyle pir bulamanğ. Bodrumda bi odası da var. O gâvur melmekâtında sürüm sürüm sürüneceğine gel şurıya adam ol. Sağa on gayme navlun çıharıym, ecele gel!...»

★

Şaban'dan gelen cevapta şunlar yazılıydı: «Burda bizim pavlihada başımızda Consın derler dibek gibi bi herüf var. Her dayım bağa tahılır. Bi gaç kere, «efendü var git işine!» didim, diğnetemedim. Ben ginem aldırmıyacahtum. Pavlihada ben diyim on bin, sen di gırh bin... Herkeşlerin içerisinde herüf Ha ceyvat gibi yurmuhlarını sıhıp üstüme varmasın mı? Herüfe bi gara gucak girdim, gurt gapanıynan yere çaldım. Şaplağı da indirincek, temelli yire serildi. Ediraftan bağa bi alhış duttular. Meğerlim herüf boksürmüş. Emeriganın en menşur boksü_

rüymüş. Dilektr haber almış. Beni çığırdı. Govacah sandım. Gollarımı sıhdı, bahdı. Emerikanca «eferüm» didi. Haftalığımı yüz dılar aturdular. Şindik haftalığım iki yüz elli dılar emme az geliyo. Bizim burda bi sanduhamız var Sandıhada arkadaşlar garer virdik, zam virmezlerse gıraf yapıyoruh.

Ulan gardaşım Yusuf be!... Gendüne yazıh ediyosun orlarda be... Sen burda olsan, bötünüynen pavlihayı öğümüze gatar davar gibi sürrük. Sağa beş bin dılar navlun çıharıyım, hemencih gel!...

★

Yusuf'un cevabı:

Gardaşım Şaban efendü,

Üsdümüze farzolan selâm tabiidir. Burda işler açuldu. İş çoh emme, melmekâtta adam yoh. Benim mayışimi bilem, ayda iyi gayme yüsgelttiler .Beğin bi hizmetçisi var. Onunla baş göz olduk. Düneğen şerahat evine girdik. Bey, düğün hedayası bir esgü masaynan bi pahır mangal virdi. Garşu gonağın bi ahretlüğü var, gorsen tam sağa gore. Burıya gel, seni de everelim. Şurda bi iş dut, adam ol. Bi kufe zerzevat, gabah, badıncan zatsan gûl gibi geçininğ gidenğ... Paran yoğsa, sağa yol harçlığı on kahat navlun çıharıym, orlarda sefillik çekme, gel...

Şaban cevabında şöyle diyordu:

«Başıma bi iş geldi sorma... Biz'm pavlika dilektörünün mülyoner bi arhadaşı var. Burda gangısler diyolar, o gangislerden biri mülyönere mekdüp yazmış. Ya dimiş beş mülyon dılar viriğ, ya da seni geberdürüz. Bu gangisler denen herüflere polis, candırma kâr itmiyo. «Ocağına düştük Şaban, b'zi bu gangıslerden gurtat!...» didiler. Gangısların, bi ordu tayfası var. Herüf panga işletiyo. Dünyanın dört bi yanında ecentesi var. Papurları, çimendüferleri var. Yirmi dört yirde gumar yirlerine glöp diyolar. Gaçakçılık ediyo. Pezüvenklik ediyo. Emme, bizimkiler gibi değel, yüsgek pezüvenk... Herüflerin her bi şiyi yüsgek. Gendünün zeksen dört gatlı bi apartumanı var. Can sıhıntısından adam öldürüyo. Yanına vardım. «Sen bizim dilktörün arhadaşından ni istiyosun?» didim. Dimemlen, herüfün engsesinden gaptım. Herüfün elini gıvırmamnan gıç üstü oturması bi oldu. Sen bu gangıslerleri bilmen,. İrkeklik yok... Hemen röveri çekip adamı gancıhlıynan fururlar. Röverini elinden aldım. «Bunu senin gılıfına soharım!... didim. Tayfaları içeri doldu «Len gıpırdaman, eğerlim havlarsanız. İreizinizin golunu goparır, öğünüze atarım» didim. Herüfün gıçına bi depmük indirdim, Mevlâsını şaşurdu. Şindik, beni aralarına almak istiyolar. Bana aylık elli bin dılar verimkâr oldular. Emme öbür mülyöner gızımı al, pavligalarımın başına geç diyo. Bahalım, taha bi garer virmedim.

Ulan Yusuf gardaşım, gel itme eyleme, sağa on bin dılar navlın çıharıym, burda birlik gangsıslerlik idelim. Ayına galmaz panga gurarız. Yo holmaz, benim nâmısım var dirsen, burda ne gader mülyöner varısa, her birinin gızıynan birer kerem evlenelüm. Yazıh değel mi sürünüyosun orlarda... Sen bi kerem «hı» di, elli bin dılar çıharıym...»

— Sen benim pisliğime ne bakıyorsun abla! İnsanın kalbi temiz olmalı!... (Yalçın Çetin)

★

Bu mektuptan sonra Yusuf Şaban'dan kırk sene haber alamadı. Ama on yaşında ayrıldığı hemşerisini bir türlü unutamadı.

O günlerde gazeteler Amerikalı milyoner, eski bir Türk vatandaşının ana vatanını ziyaret edeceğini yazıyorlardı. Bu adam Amerikada üç krallığı birden elinde tutuyordu: Fotinbağı krallığı, Firkete krallığı, cam macunu krallığı... Adı gazetelerde «Mr. Shabon» diye yazılıyor «Mister Şeybın» diye okunuyordu. Mister Şaban hususî yatıyla İstanbula gelir gelmez kırk yıl evvelki çocukluk arkadaşı, köylüsünü aramağa başladı. Onu kimse tanımıyordu. Beraberinde gezen özel dedektifleri Yusuf Ağa'yı buldular... Beyoğlunun güneş görmez yan sokaklarındaki rutubetli bir apartımanın kapıcısıydı. Mister Şaban apartımanın kapısında sakalı ağarmış, avurdu çökmüş, beli bükülmüş, yamalı pantalonlu arkadaşını tanımadı. Türkçeyi de unutmuştu. Yarı İngilizce, yarı Türkçe konuşmağa başladı:

— Kim var burda Mister Jozef?

Yusuf Ağa, karşısındaki uzun boylu, anca 35 _ 40 gösteren iri yarı Amerikalıya baktı:

— Tohtur Cozef'i mi soruyon? Üçüncü gatta...

— Yok daktır... Ver iz may frend Josef?...

Mister Şaban, Yusuf Ağa'yı gözlerinden tanıdı.

— Bana tanıdın Jozef?... Yok tanımadın?...

Diye Yusuf'un boynuna sarıldı. Yusuf Ağa da Şaban'ı sesinden tanıdı:

— Sen mis'n be Şaban? dedi, temelli gâvır olmuş çıhmışsın!... Eşşeğarısı sohsun, de bi gubat olmuş. Gel bahah içeri...

Hemşerisini bodrumdaki tek odasına soktu. Eliyle bıyığını sakalını sıvazladı Şabanın kılsız suratına baktı:

— Suratını maymun ardına döndürmüşsün... Eeee, hoş geldin... Sağa vahtıynan o gadar did'm, mekdüp yazdım, paran yoğısa navlın çıharıym didim. O gâvır melmekâtlarında irezil oldun geldin, gırk yıl süründün, hemi? O zaman iş de çohdu. Şindik kesat... Geleydin de adam olaydın... Bah bi yol bağa, hemdolsun nâmerde mâhdaçlığım yoh... Bizim avrat koyde... Oğlanın birini bıldır everdim, biri de esker... Onlar koyde, ben de burd'yim. Neyse, geçti... Heç gasavetlenme... Sağa bi iş bulasıya burda yatarığ galkarığ... Bi han var, gayfe ocağı boşalıcah... Orıyı dutarız sağa... Şindik seğin cep harçlığın da yohtur... Al şu iki bıçığı...

Mister Şaban iyi Türkçe konuşamıyor ama, konuşulanı çok iki anlıyordu. Yusuf Ağa'nın verdiği iki buçuğu cebine koydu. İhtiyar arkadaşının boynuna sarıldı, öptü.

— Ben gelecek.. Var b'raziş..

Dedi, çıktı... Mister Şaban'ın gözünden iki damla yaş süzüldü. Amerikalı Milyoner hemen o gün yatıyla Amerikaya döndü.

Tekrar Sözü Aldığı Görüldü!

Bizim gazetelerimizin hemen hepsi tarafsızdır. Bu tarafsız gazetelerimizin olayları nasıl yazdıklarını anlamak için içlerinden birinin muvafık ve muhalif iki partilinin tartışmalarını nasıl verdiklerini görelim.

BAY C. kürsüye gelerek iki saat konuştu. Yumuşamış bulanan havayı ağır sözleriyle birdenbire bulandırdıktan sonra yerine oturdu.

Sonra Bay K. kürsüye gelerek şu çok yerinde ve isabetli konuşmayı yaptı:

— Muhterem arkadaşlar!.. Demindenberi, tarihin karanlık kuyusunun içinden hortlayan ve sara nöbetleri geçiren şahsın hezeyanlarını dinlediniz. Evet, eveet!..

Görüyorsunuz ki, gözünü kanlı ihtiras perdesi bürümüş olanlar bütün gerçekleri inkâr edecek kadar işi azıtmışlardır.

Bundan sonra bay C. nin tekrar kürsüye gelerek söz aldığı görüldü. Bay C. nin bu sözlerine, bay K. hakikatten şaşmayan ve mantık ölçüleri içindeki şu sözleriyle cevap verdi:

— Bozğunculuk yaratmak istiyenlere son söz şudur: Akıllarını başlarına alsınlar. Yoksa biz onların akıllarını başlarından alırız. Efendiler!.. Neredesiniz be!.. Hakikat güneşi, nur, ilim,, ve gün den güne yükselen medeniyet ışıkları, onların yarasa gözlerini körleştirdi. Ama biz........

Bundan sonra bay C. nin tekrar kürsüye gelerek söz aldığı görüldü. Yersiz sözleriyle, havayı büsbütün elektriklendirdi. Bereket bay K. verdiği cevapla havayı yatıştırdı:

— Ne istiyorsunuz? Açık söyleyin? Nefesinizi keseceğimiz gün yakındır. Şunu daima unutmayın ki, kanun, kanun çerçevesi içerisinde istikbale doğru koşanları durdurmak, hamlelerimizi kösteklemek istiyen gafiller!.. Biz... Sız... Onlar...

Sonra bay C. nin tekrar kürsüye geldiği ve uzun bir konuşma yaptığı görüldü. Yatışan havayı, büsbütün bulandıran bu sözleri bay K. şu makul konuşmasile cevaplandırdı:

— Hem siz ne istiyorsunuz?.. Derdiniz ne? Biz hiç kimsenin bulanık suda balık avlamasına müsaade etmeyiz. Buna niyetlenen olursa, onları... evet... mademki biz... bundan sonra da bundan evvelki yolumuzda yürürken, önümüze çıkacak engelleri, silindir gibi ezeriz. Hakka, hürriyete, demokrasiye... ve......

Tekrar bay C. nin kürsüye gelerek uzun bir konuşma yaptığı görüldü. Bay K. şu susturucu sözlerle bay C. ye cevap verdi:

— Hah, hah, hah!.. Güleyim bari!.. Mantıktan, izandan nasibi olmayan yavelerin üzerine kurulmuş bir takım saçmalar dinledik. Bu kendinden geçmiş efendilerin kulağına küpe olsun, bu gemi yürüyecektir. Ama rüzgârla, ama lâfla, ama üfürük!.. Nasıl olsa yürüteceğiz... ve... hem de... önümüzde durmak istiyenleri... son ihtarımız onlara...

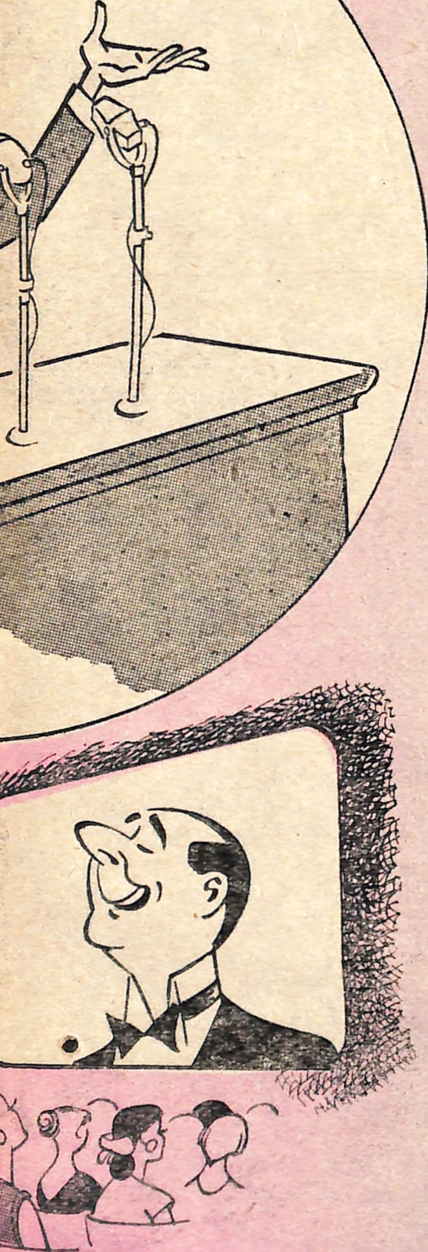
Bay C. nin tekrar kürsüye gelerek incir çekirdeğini doldurmayan uzun bir konuşma yaptığı görüldü. B. K. uzun uzun alkışlanan şu sözlerle ona cevap verdi:

— ....

Not: Tarafsız gazetelerimizde, zaman zaman bay C. ile bay K. yerlerini değiştirdiler. O zaman da bay C. den «kürsüye gelerek söz aldığı görüldü» diye bahsettiler. O kadar...

DEĞİL, BİN MENDERES VAR!,, DEDİ!

Çeşit!

Büyük Bir Röportaj Yazarı

Ağırbaşlı gazetelerimizden birinin hafif başlı bir yazarı, röportajda yenilik yaptı, ortaya yeni bir röportaj çeşidi çıkardı. Okuyucuyu çileden çıkarmak için yazılan bu röportaj çeşidinin özelliği, ikide birde yazının en uygunsuz yerinde bir parantez açarak, bir takım sululuklar, soğukluklar, gülünçlükler yapmaktır.

Hani bazı adamlar vardır, ipe sapa gelmez lâflarını zorla dinletmek ister de, karşısındakini ikide birde eliyle, dirseğiyle dürter ya...

Röportaj yazının yırtık yerinden çıkan parantez içindeki bu bayat gülünçlükler de okuyucuyu dürtüp uyandırmak içindir.

Bu çeşidin yaratıcısı de ğerli yazarın, dergimiz için hazırladığı kahkahalı röportajı sunuyoruz:

Üstadım (Şimdi üstad olmayan da kalmadı ya...) Şişlideki (kiralar o kadar pahalı ki bu semte hem şişli. hem tuzlu demeli .kah kah kah....) Apartımanının (tabii kira ile oturuyor .kih kih kih.) zilini (bu zamanda zil olmayan kim var?. Hah hah hah....) çaldım. (Murtaza Paşa'nın dediği gibi: Herkes mil yonla çalar, arsa eder ifraz... Lâflan yola gelmiyenin hakkı kötektir hih hih hih....) Kapıdan girdim. (Malum ya bacadan girenler de var. . kikir kikir kih!...) Üstad oturuyordu (tabii şapa değil .Hah hih hah!....) Ne yapıyorsun üstad? dedim. (Lâfa bir yerden başlamak lâzım, başka ne dersin?... .hi hi... hi...) Oynuyorum, dedi. (Aman kumda oynama!... . Hah hah hah...) Meğer bezik oynuyormuş. (Şu bezik'in adını değiştirmeli, insana münasebetsiz bir şey hatırlatıyor .kikir kikir kikir kah kah!....)

Gidişiniz nasıl? dedim. (Malûm ya bu gidiş gidişmek fiilinden gelmez. .kih kih kih....) Benim fikrim dedi, (Fikir deyince Hoca'nın eşşeği aklıma geldi .Aman yeter, güldürme, hah hih hah....)

Hani bir fıkra vardır, bilmem bilir misiniz? Bir gün Hoca merhum, eşek merhumu kaybetmiş sonra bulmuş. İşte onun gibi...

Hâlimiz şu ata sözüne ne kadar benziyor, tam yerinde bir lâf: «Oynar omuz başların!...»

Üstâd'ın müsaadesini isteyerek ayrıldım. (Hah hah hah...)

NE TALİH

Otabüste gidiyorlardı. Gayet güzel bir kız önüne düşmüştü. Son bir ümitle, konuşma teşebbüsüne girişti:

— Gelecek durakta iniyor musunuz, küçük hanım

— Hayır! dedi kız. Bunun üzerine ferahladı:

— Çok şükür... Ben de inmiyorum!...

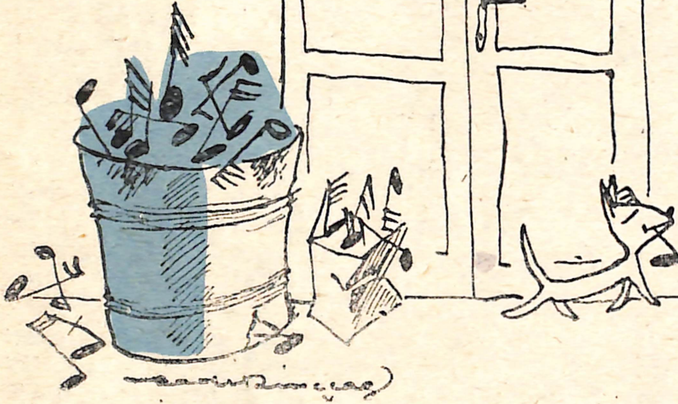
MAYNA

Ankara vapurunun titiz, değerli, son derece nazik ve o derecede sevimli ve nüktedan süvarisi Şefik Kaptan, bir Akdeniz seferinin dönüşünde, vapurda balo veriyordu. Yolcular arasında tanınmış güzellerden biriyle tanınmış çapkınlardan biri vardı. Balonun kızıştığı bir anda, güzele mütemadiyen kur yapan delikanlının bir ara dansederken birdenbire sevgilisinin ayakları dibine yıkıldığını görenler:

— Ne oldu? diye telâşlandılar. Kaptan gür sesiyle teskin etti:

— Bir şey yok efendim. Arkadaşımız mayna etti. Haydi, tornistan...

YAZISIZ!..

(Şadi Dinççağ)

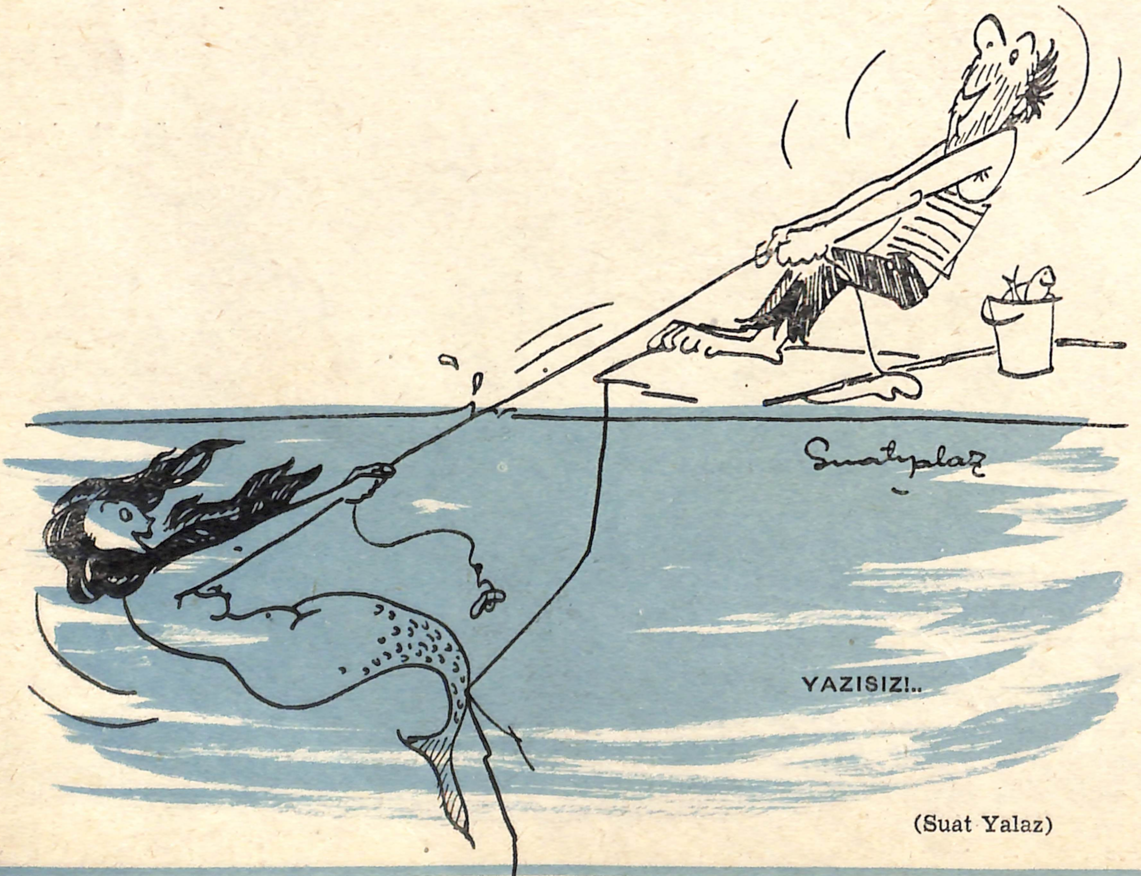
SABIR

Belli sirkinde bir hünerli adam vardı. Ağzında sigarayla duran eşine ateş ediyor, bir kurşunda sigarayı ikiye biçiyordu. Lâkin kendisine eş olacak bir kimse bulamıyordu. Nihayet gazetelere ilân verildi. Bir talip çıktı. Anlaştılar. Yeni iş ortağı, sesi titriyerek soruyordu:

— Bari iyi nişancı mısınız?

Öteki soğuk kanlılıkla cevap verdi:

— Tabiî. Ama ilkinde vuramasam bile, ikincisinde, üçüncüsün de garantidir!

YAZISIZ!..

(Suat Yalaz)

Hilton'daki Zehirlenme TAHKİKATI

Bayramın ikinci günü «Propeller Club» in verdiği 120 kişilik ziyafette 23 kişi zehirlendi. Bu işin tahkikatı için meşhur Polis hafiyeleri Mayk Hammer, Şarlok Holmes ve Nat Pinkerton davet edildi. Yanlarında bizim yerli polis hafiyemiz, Kalyoncukulluğu karakolu sivil memurlarından Şaşmaz Şakir de vardı. Aşağıda, bu tahkikatta bulunan muharririmizin yazısını okuyacaksınız.

MAYK, tabancasının namlusuyla dişlerini karıştırarak:

— Bu kadar insanı zehirleyen hergele, erkekse çıksın ortaya! diye bağırdı. Çıt yok...

— Demek güzellikle çıkmıyor. Pekâlâ... Ona kadar sayıyorum. Çıkmazsa kendisi bilir. Bir... iki... üç... Sonra karışmam... dört... Benden günah gitti... Beş... Bir yakalarsam... altı...

Güzel bir kadın ileri çıktı. Mayk Hammer:

— Zaten sizden şüphelenmiştim... Hiç yanılmam, dedi. Demek siz zehirlediniz?

Güzel kadın:

— Hayır, dedi, sıkışık bir durum hâsıl oldu, müsaade ederseniz, tuvalete kadar gidebilir miyim?

Mayk, kaşının birini kaldırdı:

— Hımmm!... dedi. Sonra:

— Eller yukarı!... diye bağırdı, kıvırdamayın! Karnınızı duman doldururum.

Şarlok Holmes:

— Azizim Mayk Hammer, dedi, biraz durun, yeni bir taktik kullanacağım.

Oradakilere döndü:

— Suçlu kimse çıksın. Bu defalık affedilecektir. Şaka yaptığı belli...

Nik Karter:

— Suçluya mükâfat vereceğiz!

dedi.

Amerikada kurs görmüş Aksaraylı bir garson:

— Ne vereceksiniz?

diye sordu.

— İstanbula uçakla beş dakikalık mesafede geniş bir arsa verilecek. Ayrıca bu arsaya yüzde doksanı peşin, yirmi sene vâdeyle parası ödenecek bir ev yapılacak...

Sivil memur Şaşmaz Şakir:

— Bayım, benimle karakola kadar gelir misiniz? dedi.

— Neden?

— Biz de aylardan beri sizin peşinizdeyiz. Siz Pırlanta Evler Kooperatifi diye gazetelere çarşaf kadar ilânlar veren dolandırıcı değil misiniz?

Nat Pinkerton:

— Hayır, dedi, sizin aradığınız adam, şu anda «Mal Mülk Bankası» nın kurucularından tanınmış bir iş adamıdır.

Sonra oradakilere:

— Suçluya dayalı döşeli bir apartıman katı verilecek. Enayiliği bıraksın, çıksın ortaya!... dedi.

Elli garson, yirmi komi, otuz otel memuru birden ileri fırladı:

— Ben zehirledim!

— Vallahi ben zehirledim.

— O yalan söylüyor, ben zehirledim...

Şaşmaz Şakir:

— Kira köşesinden kurtulmak için onlar asılmağa bile razı... Suçlu karşınızda duruyor, işte benim! dedi.

Garsonlar, aşçılar, kapıcılar:

— İnanmayın!... O, dar gelirlinin biridir! ..

diye bağırdılar.

Şarlok Holmes arkadaşlarına:

— Suçluya değil, suçluyu ihbar edene mükâfat vermeliyiz, dedi. Sonra:

— Kim suçluyu haber verse...

demeğe kalmadı, müşterilerden bir milyoner:

PERŞEMBE

3 (A. A.) — Sözüne inanılır kaynaklardan elde ettiğimiz bilgiye, Amerikan gazetecilerinin yazdığı havadise ve İngiltereden verilen habere göre; bugün perşembe olduğu için yarın cuma olacağı, fakat muhtelif çevrelere göre de, yarın cuma olduğu için, bugün perşembe olması gerektiği, memnunlukla öğrenilmiştir.

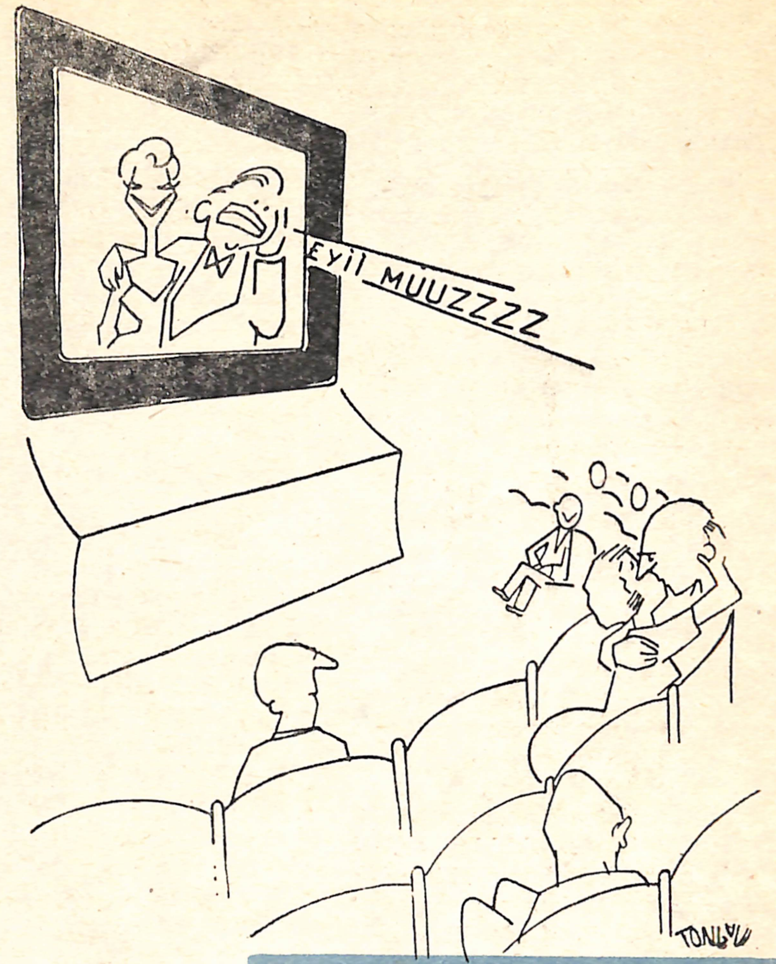
(Bu haber Anadolu Ajansı bülteninden alınmıştır.)

İNGİLTEREDE SEÇİMLER

(Anadolu Ajansının, yabancı ajans bültenlerinden Türkçeye çevirerek, gazetelerimize verdiği bir haber).

Londra 24: News Chronicle gazetesinin bu sabahki nüshasının neşredilmiş bulunan bir makaleden alınan bir yazıdaki parçalarına göre, Muhafazakâr fırkasının kazandığı gelecek seçimlerdeki muvaffakiyetinin devam etmekle, İşçi Partisine vurduğu galebenin zaferini yeni baştan bir kere daha olaraktan kazanacağını anlaşılmış olmakla, eski İngilterenin Başvekili olan Churchil'in de vermiş bulunduğu basın toplantısında bir kere daha tekid ederek beyanatındaki sözlerinden öğrenilmiştir.

Filhakika bu husustakilerin çeşitli yorumları arasında ezcümle olaraktan salâhiyetli bir zevatın fikirlerine atfen bildirmiştir ki, 1954 senesinden beridir ki, istifa eden İngilterenin şahsında temsil edilmekte bulunduğu Churchil'in Muhafazakârların partisinin hâlen cereyan edilmekte olan elyevm İşçi Partisiyle mücadeleden sarfı nazar ederekten en sükûetlisi bu seçimlerde geçmekte olacağı umumî efkâr müvacehesinde, milletin refah ve mukadderatına sahip ve her birtürlü nüfuz ve tesiratlardan masun olaraktan hürriyeti nmüdafii ile beraber ve dünya barışının koruyucu kalacağını bir kere daha anlaşılmıştır.

YAZISIZ!.. (Tonguç)

— Eğer suçluyu asarsanız, ben söylerim!...

dedi, suçlu kaynanamdır...

Nat Pinkerton:

— Milletler arası hukuk kaidelerine göre, dedi, damat, gelin ve kaynana arasında yakın düşmanlık olduğundan birbirleri aleyhindeki şehadetleri kabul olmaz...

Mayk Hammer:

— On dakika paydos! dedi. Sonra çıkmak şartiyle isteyen helâya gidebilir.

En önde kendisi koştu.

★

Tahkikatın ikinci safhasında Şarlok Holmes, Hilton Müdürüne:

— Müşterilere ne yediriyorsunuz?

Diye sordu.

Müdür saymağa başladı:

— Sabah kahvaltısında ekmek, süt, tereyağ, yumurta...

Mister Holmes:

— Yeter!... dedi, bu söylediklerinizi lûtfen getirin muayene edelim!..

Şef garson tepsi içerisinde istenilenleri getirdi. Polis hafiyeleri ekmekten birer lokma aldılar. Mayk Hammer çifte atmağa, Nat Pinkerton tepişmeğe, Mister Holmes de kişnemeye başladı. Şarlok Holmes:

— Bu ekmeğin yüzde doksanı arpa... fakat yüzde onununne olduğunu anlayamadım, dedi.

Şaşmaz Şâkir:

—Toz toprak, cam kırığı, süprüntü.

diye cevap verdi.

Nik Karter, Şaşmaz Şâkir'e:

— Arpa sizde tesirini göstermedi, dedi.

Şaşmaz Şâkir:

— Alışığız, dedi, biz neler haz mediyoruz...

Nik Karter sütten bir yudum aldı, almasiyle, yere yıkılması bir oldu. Suratı mos mor olan Nik'in eli ayağı titriyordu. Doktor:

— Zehirlendi, dedi.

Şarlok Holmes, yumurtayı içmek için kabuğunu kırınca kokusundan bayıldı. Mayk, yağdan bir parmak ağzına götürdü. Sırt üstü yuvarlandı, ayakları havaya dikildi.

Üç meşhur polis hafiyesi tedavi edilirken Şaşmaz Şakir, geri kalan sütü, yumurtayı, yağı mideye göçürdü. Alman topu gibi sesli geğirdikten sonra:

— Yaradı, elhamdülillâh!...

dedi.

Polis hafiyeleri tedavi edilmişti. Nik Karter:

— Bu sütü nerden çıkarıyorlar?

diye sordu.

— Çeşmeden!

dediler.

Şarlok Holmes:

— Yumurta taze midir?

diye sordu.

— Evet, günlük

dediler.

— Kaç günlük?

— 362... Daha senesi bile olmadı.

Mayk Hammer:

— Bu ne yağıdır?

diye sordu.

— Halis Urfa...

— Nerde çıkar?

— Tahtakalede... Ama markası Urfa'dır.

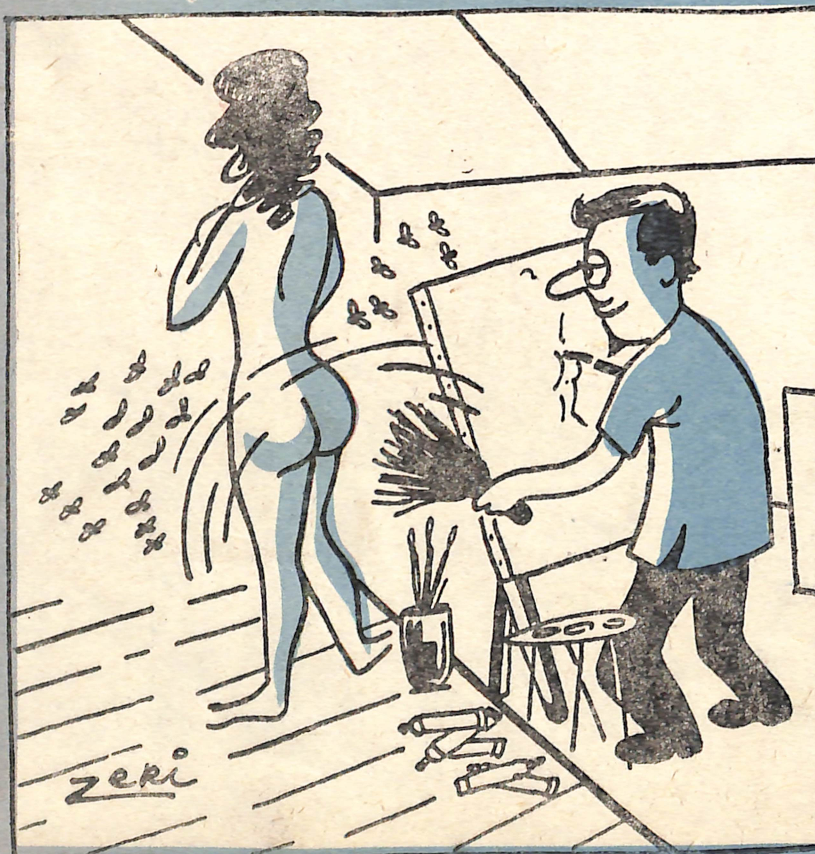
Üç polis hafiyesi Hilton Otelinin sahibi Amerikalı Otel kıralı Mister Hilton'a, beraber imzaladıkları şu raporu gönderdiler:

«Mr. Hilton

Otel Kıralı

Amerika

«İstanbuldaki otelinizde etrafı gürültüye verecek zehirlenme, sabotaj gibi bir hâdise yoktur. 23 kişide görülen zehirlenme alâmeti, Amerikalı turistlerin İstanbulun havasına, suyuna, yiyeceklerine alışamamalarından ileri gelmektedir. İstanbula gelecek turistlerin, sefer taslariyle yemeklerini, oksijen tüpleriyle havalarını, termoslariyle de içeceklerini beraber getirmelerini tavsiye ederiz.»

YAZISIZ!.. (Zeki)

Basit Şey!

MODESTE Liseron bir cevherdi. Cevher de değil, bir inci... Nadir bulunur bir inci... ve Mme Torterat ticarethanesinin gözbebeğiydi, her derdine devaydı, varı yoğuydu.

Bu delikanlı, yıllardanberi müessesede karışık olduğu kadar da nâzik işlerin hepsini tek başına başarmaktaydı; veznede oturur, kasadarlık eder, muhasebeyi tutar, icabında dışarı tahsilâtını toplar; hülâsa hesapla ilgili herşeyi ayda iki yüz lira kadar para mukabilinde gık demeden yapardı.

Dahası da vardı: Husus! hayatında Modeste gayet ciddî, son derece ahlâklı bir çocuktu. Öteki benzerleri gibi, barlarda, gece kulüplerinde fink atmak için çıkış saatini beklemezdi. Çok başka, çok mazbut bir çocuktu. Sade, kadınlarla, kızlarla böyle alışverişi olmamakla kalmaz, âdeta onlara düşmanca muamele eder, daha doğrusu onları kendinin düşmanı sayarak veznenin parmaklıkları ardında canını emniyette hissederdi. Bazan Madam Torterat, eşine dostuna itiraf ederdi:

— Şekerim, şayet bu çocuğun hâlâ kadın nedir bilmiyecek kadar toy olduğunu öğren'rsem, yani hiç de şaşmam... Ama, bilirsiniz ya, herhalde bu durumdan şikâyet ediyor değiliz. Elbette, kendine bir kasa emanet edilen insan, ne kadar olursa olsun yine pek namuslu sayılamaz, meğer ki yaradılıştan hadım olsun. Kimbilir, Onun da bizden gizli neleri vardır!

Hal böyleyken, günün birinde, M. Torterat, karısının bulunduğu yazıhaneye perişan bir halde çıkageldi:

— Mahvolduk! diye inledi. Modeste bizden ayrılmak istiyor!...

— Ayrılmak mı istiyor? Neden ama?

— Bilmem ki...

— Sormadın mı yahu?

— Sormaz olur muyum, iki gözüm? Tabii sordum. Söylemek istemiyor. Bu antika kardan caydırmak için elimden geleni yaptım. Hattâ, şaşkınlıkla maaşına küçük bir zam yapmağı dahi teklif ettim. Nafile, vız geliyor. Gitmek istiyor. İnanılır şey değil...

Madam Torterat, sükûnetle:

— Sen beni dinle Victor, dedi, gönder bana onu. Bu işde bir bit yeniği var. Ama ne olursa olsun. Bu çocuğu göz göre göre bırakamayız başını alıp gitmeğe. Sorarım sana, yerine kimi bulacağız sonra? Sen gönder bana onu, bak nasıl caydırırım...

— Hakkın var galiba.

— Elbette hakkım var. Hele bir deneyeyim, bakayım. Belki söyler derdini.

Beş dakika sonra, veznedar alıal, morumor geliyordu patron hanımın yanına. Kadın başladı:

— Kocam bir şey söylüyordu. Allah bilir ya, inanmak bile istemedim. Aslı var mı bizden ayrılmak istemenin?

Modeste kekeledi:

— Öyle lâzım madam.

Bunu söylerken altüst olmuştu heyecandan.

— Demek bunu yapabilecek sin ha? Yüreğin nasıl katlanacak bu ayrılığa... Senin için bunca fedakârlıkları göze aldığımız, daha fazlasını da alacağımız halde?

Modeste, gözyaşlarını tutamadı:

— Ne yapayım efendim? Kusura bakmazsınız artık. Kabahat benim değil ki? Artık imkânı yok, burada veznedarlık edemem...

Ve ilk adımı attıktan sonra, artık boşandı. Modeste Liseron bir kadına âşıktı. Bir arkadaşına rastlamışmış. Müzikhol artistiymiş. Oğlanın burnuna gülmüş. Onun gerçek birinci olduğunu he saba katmadan: «Ben inciye bayılırım, ne zaman koca bir inci gerdanlık edinirsen, o zaman gel, senin olurum» demiş.

— Görüyorsunuz ya, buradan ayrılmam şart benim. Ne yapıp yapıp, gerdanlığı alacak parayı bulmalıyım. Veznedarlıkta kalırsam, Allah göstermesin...

— Çok mu seviyorsun bu kadını?

— Bilmem. Onu görünce dayanamıyorum işte. Hiç aklım almazdı başıma böyle bi şey geleceğini...

— Ayol, bu o kadar fevkalâde bir şey değil ki... Onun sana verebileceği her şeyi bir başka kadın da temin edebilir. Hem inan ki, bu mesele, kaybedeceğin yere de, namuslu veznedar şöhretine de değmez. Seni ne kadar severiz, bir düşün. Küçük, parmaklıklı vezneni, arkanda duran kale gibi kasayı düşün... Bunları nasıl bırakacaksın?

— E... E... Evet. Lâkin onu da elde etmek istiyorum.

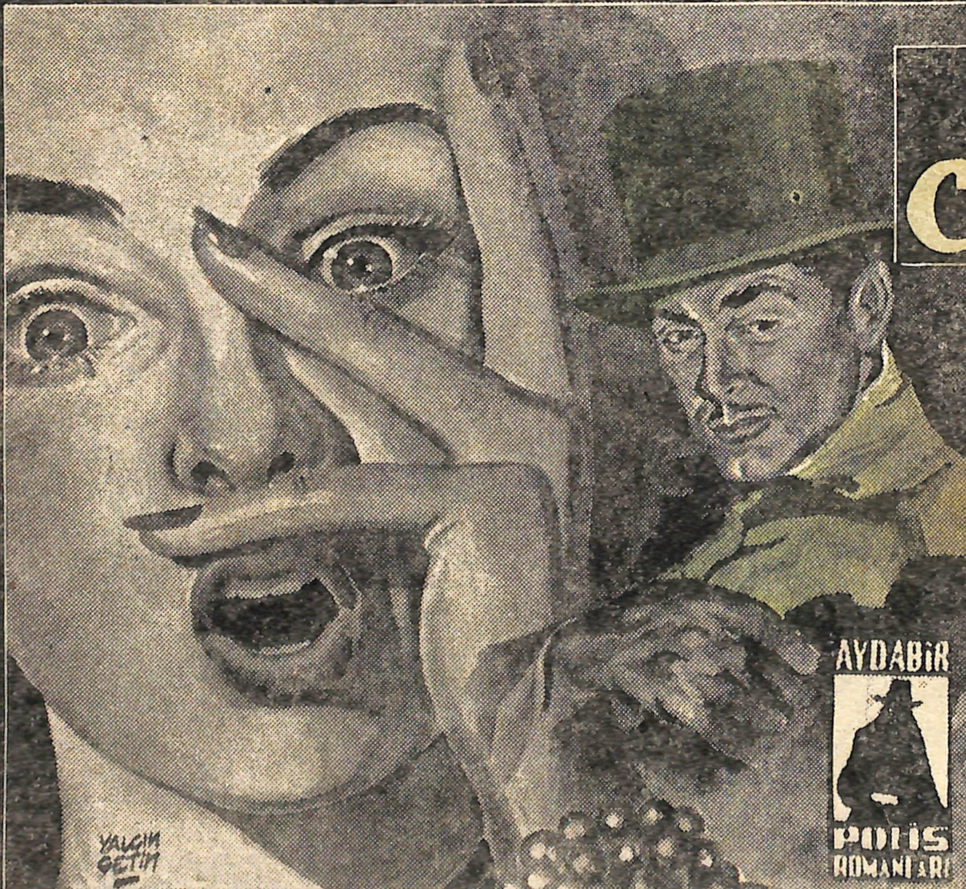
— Ha o, ha bir başkası. Bir şey çıkmaz bundan.

Delikanlının şimdiden tereddüde düştüğünü görünce, Madam Torterat kat'î kararını verdi. Yavaşça kalkıp yazıhanenin anahtarını çevirdi. Nazariyesinin delilini göstermek, herhangi bir kadının mahut artistten farkı olmadığına çocuğu iyice inandırmak lâzım geliyordu. Ne yapsındı yani? Mağazanın, müessesenin istikbali herşeyden üstündü.

Ilık ve mahrem fedakârlıktan sonra:

— Sana demedim mi? diye sordu. Hakkım yok muymuş? Hiç böyle deliliklere değer mi işi ni gücünü bırakmak? Ne zaman başın sıkışırsa buraya, bana gel. Sonra kuzu kuzu işinin başına dönersin!...

Bernard GERVAİSE

Beyaz Cehennem

Cingöz Recainin Harikaları

1 — Türkçeden Fransızcaya çevrilen ve filme alınan ilk polis romanı

2 — Üstad Server Bedi'in şah eseri,,

3 — Akbaba - Aydabir yayınevinin polis romanları serisi: I

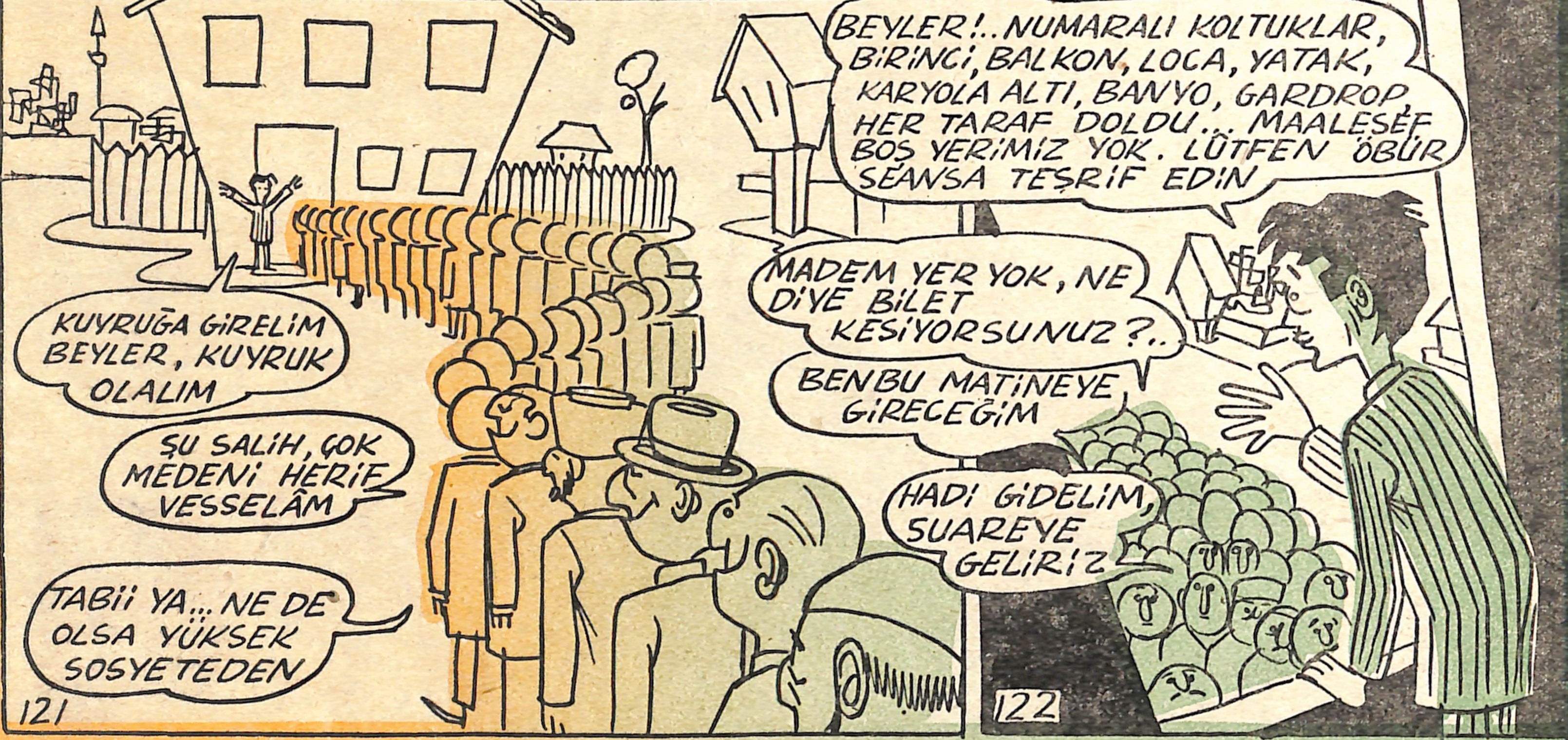
4 — Her ay bir kitap, her kitap bir lira...

YENİ ÇIKTI

Bekarlık Sultanlıktır

ANLATAN : SALIH TEKCAN
ÇİZEN : YALÇIN ÇETİN

BEYLER! RİCA EDERİM, SIRAYA GİRİN!..
BİRADER, BEN SENDEN ÖNCE GELDİM, AÇIKGÖZLÜK ETME
ÖNE GEÇİN, ÖNDE YER VAR!
120

(Devamı var)

MİRAS Kalan EV

Yazan: Bir Mirasyedi

TARLABAŞINDAN Kasımpaşaya inerken bir evimiz var. Ev amcamdan kaldı. Biz evi boş bulduk. Daracık, dik, üç katlı bir ev. Her katta bir karyola ancak girecek kadar birer oda var. Merdivenden doğru odaya girilir. Mutbak filân yok. Eğer her katta helâ yoksa, bizim bildiğimiz helâ alt kata yapılmaz mı? Bunda ters. En üst katta bir helâ var, kapısından yanlamasına zor giriliyor. Merdivenleri desen, seksen dokuz derece dik, dağcılık yapmayanlar tırmanamaz. Bu ev başıma belâ oldu. İçine girip oturalım, dedik, hadi biz otelde kalalım, bu sefer de eşya sığmıyor.

Kapısına kiralık yazılı bir levha koydum. Bu zamanda kiralık ev nerde? Gelen gelene, soran sorana... İlk soran bir kadındı. Gebe olduğu için, ne yaptıysa, ne kadar zorladiyse, oda kapılarından içeri giremedi. İkinci gelen bir emekli ihtiyardı. Üçüncü kat merdivenlerine tırmanırken düştü. Adamı cankurtaranla ilk yardım hastahanesine kaldırdık. Gelen, şöyle bakıp gidiyor. On gün işi gücü bıraktım, evi kiralamak istiyenlere gezdirdim. İçlerinde yalnız bir kişi sordu:

— Kaça veriyorsunuz?

Belki tutar, vazgeçmesin diye:

— Yüz...

dedim. Adam güldü. Şu ev tek başımdan gitsin diye:

— Ama, dedim, siz iyi bir zata benziyorsunuz. Sizin için on liraya olur...

Yüzüme acaip acaip baktı:

— Yooo... şaka etmiyorum. Birdenbire size kanım kaynadı da...

Adam tutacaktı ama, tavanları o kadar alçak ki, eşikten çıkarken, başı tavana çarpınca caydı.

Kendim kiracı bulmaktan vaz geçtim. Emlâkçılara gittim. Adresi verdim. Soruyorlar:

— Kaç oda?

— Üç...

— Banyo?

— Yok...

— Havagazı?...

— Yok...

— Su?...

— Su koca İstanbulda bile yok... Bizim evde mi olacak? Yok...

— Elektrik?

— Yok...

— Hol? Taras? Antre?... Sofa?...

— Yok, yok, yok...

— Peki ne var?

— Merdiven vâr, pencere var, duvar var, sonra efendim, kapısı var...

Dört beş emlâkçıya not ettirdim. Gazetelere ilân verdim. Hiç bir ses yok.

O sırada da üst üste vergileri gelmiye başladı. Çöp parası, tenvirat, maliyeye... Bâri satayım da kurtulayım, dedim, alan yok.. Yıktırayım da, arsasını satayım, dedim. Arsa dar olduğu için, Belediye bina yapılmasına izin vermezmiş. Yıkıcıya versek, üç pencere, dört kapı çıkacak, yıkma parası daha çok. Bir yandan da vergiler boyuna geliyor. Bir Hayır Cemiyetine bırakmayı düşündüm, cemiyetin başına belâ olacak, hayır derken şer işleyeceğim.

En uzak yerdeki emlâkçilere bile gittim. Meselâ Bostancıda, Kartalda bir emlâkçiye gidiyorum, daha ben adresi verir vermez, adam gülüyor:

— Biliyoruz beyim, diyor.

Bana miras kalan ev, bütün emlâkçiler arasında meşhur oldu. Üstelik adım da «mirasa kon du» ya çıktı. Eş dost para ister, vermeyince:

— Mirasa konunca ahlâkı bozuldu!...

diye arkamdan söylenirler.

Ben artık evi unutmuştum. Yalnız zamanı gelince vergilerini veriyordum. Bir gün bir arkadaş:

— Senin Tarlabaşında bir evin varmış,

— Olmaz olsun...

— Tanıdığım bir komisyoncu var, kiralamak istiyor...

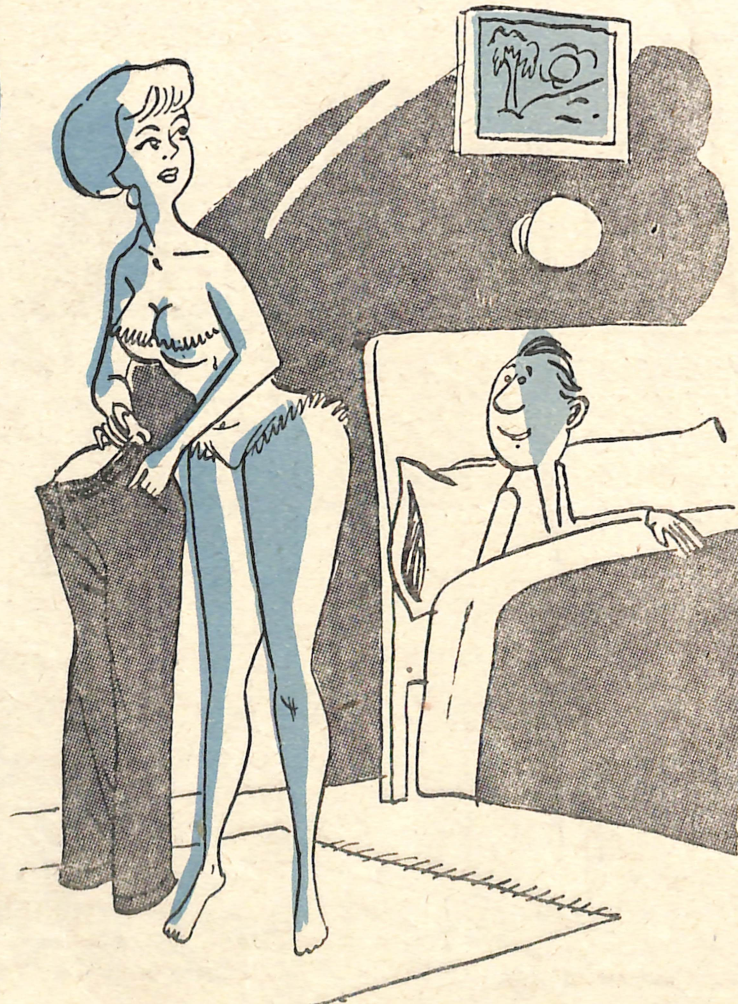
— Alay etme, Allahaşkına...

Çünkü miras kalan bu ev yüzünden, alay konusu olmuştum.

— Ciddî söylüyorum, bu senin bildiğin emlâkçilerden değil... Paslı boş gaz tenekesini konforlu apartıman katı diye kiraya verir. Mesleğinin ehli.

— Pekâlâ...

— Aylık yüz lira veriyor, ne dersin?

— Venüs gibisin karıcığım Bir de kolların olmasa!...

— Vallahi ciddi... Hadi gel konturatı yapalım.

— Benim gözüm görmesin birader, sinirleniyorum. Sen konturatı yap, ona imzalat, sonra getir ben imzalarım.

Akşama arkadaş kontratı getirdi. Eğer yüz lirayı vermeseydi, yine bir oyun oynuyorlar, diye şüphelenecektim. Aylar geçiyor, ben her ayın birinde yüz lirayı alıyordum.

Bir gece şeytana uyduk. Arkadaşlarla bir gazinoya gittik. Benim öyle yerlere pek gitmişliğim yok. Bir dansöz çıktı... Adını söylesem, hepiniz tanırsınız. Gazetelerde her gün resmi çıkar. Yerli filmlerde de oynar. Adını duyar, methini işitirdim. Allah için söyledikleri kadar var. Bir göbek atıyor, göbeği fırlayıp avucuna düşecek sanıyorsun. O kalçalarını kıvırırken müşterilere dikkat ettim, onlar da oturdukları yerde öyle heyecana gelmişler, onunla beraber sağa sola kıvırıyorlar.

Ertesi gece, daha ertesi gece hep oradayım. Garsonlardan filân sorduk soruşturduk, oturduğu apartımanın adresini öğrendik. Bir arkadaş gitti:

— Aman, dedi, oturduğu yeri gördüm, «kiralık kat» levhası var, müracaat edilecek komisyoncunun da adresi yazılı. Hemen komisyoncuya koştuk.

— Bende yalnız tek bir oda var, dedi.

— Bize de zaten bir oda lâzım.

— Banyo, helâ, su, mutbak yok...

— Tam bize göre... Eve geç gelir, erken gideriz.

Komisyoncu önümüze düştü. Gide gide, şu bizim dar, dik eve gelmiyelim mi? Bizim evde üst üste üç oda vardı. Her odayı kontraplâkla dörde bölüp dört oda yapmışlar. Kiracılar ayakta duruyor.

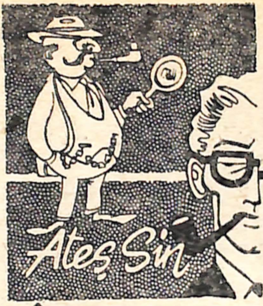
— Kaça?

dedik.

— Yüz elli...

Komisyoncu benden yüze kiraladığı üç odayı on iki oda yapmış. Yüz ellişerden ayda 1800 lira alıyor. Yüzünü bana veriyor. 500 lira da o dansöze veriyor ki, kadın ayda bir kendi evinde gibi uğrasın diye. Ama biz kuntratı imzaladık. Ben şimdi kendi evimin kirasından ayda yüz lira alıyorum, üstüne elli lira koyup, bizim kiracı komisyoncuya veriyorum.

Dansöz orta katın orta odasında. Pencerelerde nöbet bekleşiyoruz. Eve geldi mi, bölme kontraplâkların özel gözetleme deliklerinde yerimizi alıyoruz. Yalnız bizim oda alt katta olduğu için, tavandaki delikten baka baka tepegöz oldum. Şu delik de bir münasip yerde olsaydı, evim o kadar rahat ki, hiç bir kusuru yok...

POSTA KUTUSU 69

AKBABANIN MİZAHÎ TEFRİKASI : 1

Dünyayı kafese koymuş beş Palis Hafiyesi Şarlok Holmes, Nik Kar ter, Mayk Hammer, Nat Pinkerton Dedektif Nik İstanbulda

★ ★

— Ulan inek!..

Dedi. Öbürü:

— Zatıâlinizi tanıdım beyefendi, dedi, zannedersem Mayk Hammer denilen hergele ile müşerref oluyorum.

— Vay anasını!.. Nereden bildin ulan?..

— Bendeniz de polis hafiyesim de...

— Peki, adımı nasıl çaktın?

— Bu bir meslek sırrıdır. Ama çok merak ettinse çınlatayım. Şimdiye kadar dünya yüzüne gelen polis hafiyeleri içinde zatıâlinizden başka «ulan, inek, çüş, eşşeoğlu eşek, orospu çocuğu!..» diye konuşanı yoktur. Bendenize, «inek!..» diye iltifat edip, «ulan!» diye hitap buyurunca, hemen malın gözü olduğunuzu anladım. Ne de olsa, kırk senelik polis hafiyesiyim. Üslûbunuzdan, edebiyatınızdan şıp diye anlaşılıyorsunuz.

Mayk, karşısındakini takdir etmek için:

— Vay inek arabası vay!..

Dedi. Sonra ilâve etti:

— Basın savcısının kitabı toplatmıyacağını bilsem, ben daha ne yakası açılmadık sunturlular savururum.

Karşısındaki, anasının ipini satmış sıfır numara bir polis

hafiyesi gibi sesini çıkarmıyor, yalnız dudağının sol kenarına sıkıştırdığı boş piposunu, polis raconu olsun diye kemirip duruyordu.

Mayk Hammer'in gözlerinden iki damla yaş süzüldü:

— Âbi, dedi, aslına bakarsan benim ağzım böyle bozuk değildir. Ben namuslu, terbiyeli, vicdanlı bir delikanlıyım... Ama ne yaparsın, hayat bu... Hep ekmek parası...

Pipolu polis hafiyesi:

— Anladım, dedi, seni yazan muharrir, kitabı fazla satılsın, sürüm olsun diye sana böyle küfrettiriyor.

— Hay ağzını öpeyim, ağabey... Şimdi mektep çocukları, kâtibe karılar, daktilo kızlar rejiye gidenler, kibar garsonlar, yüksek sosyete mensup mallar, hep böyle ana avrat düm düz gidiyorlarmış. Şimdi eski ağızlar demode olmuş. Muharrir ne halt etsin... Okuyucuların hoşuna gitsin, kitabı satılsın diye benim ahlâkımı bozdu, Yoksa ben hani methetmek gibi olmasın ama, iyi oğlanımdır.

Sonra birden aklı başına geldi:

— Sahi ulan, dedi, demindenberi gevezelik ediyoruz, daha ben senin adını bile bilmiyorum.

— Senin beni tanıman lâzım...

— Kıyak adamsın be... Ulan ben seni nerden bileyim bayır turpu!..

— Ben, senden evvelki neslin polis hafiyesiyim!..

— Haaa... Bak sana şu hakikati açıklıyayım moruk!.. Biz çiklet nesliyiz. Biz şöhretimizi, bizden evvelkilerin topunun sülâlesine küfrederek sağladık... Ben insanın anasını, avradını (Mayk Hammer'in bundan sonraki sözleri, henüz terbiyesi bozulmamış eski nesilden biri tarafından sansür edilmiştir.)

Pipolu adam:

— Ağzını topla!..

Diye ihtar etti.

İşin, kitaplarda olduğu gibi palavraya gelmediğini anlayan Mayk Hammer:

— Eyvallah âbi dedi, peki ama, ben senin adını nasıl öğreneyim?

— Bir polis hafiyesinin kulakları ferma eden zagar, burnu da tavşan peşinde tazı kadar hassas olmalı.

Mayk, kulaklarını dikti, burnunun kanatlarını oynattı:

— Vücudunuzdan yayılan keskin ter kokusundan başka bir şey duymuyorum, dedi.

— Başımdaki nedir?

— Kep...

— Elimdeki nedir?

— Pipo...

— Gözümde ne var?

— Dumanlı gözlük...

— Hangi millete benziyorum...

— Eğer ben bir polis hafiyesi isem, sizin Çinli veya kızıl derili olmadığınıza yemin ederim.

— Aferin... Muhakeme tarzınızı beğendim. Çinli ve Kızıl derili olmadığıma göre?.

— Soğukluğunuza, asalet gösterilerinize bakılırsa, anneniz size bir İngilizden gebe kalmıştır, diyebilirim.

— Tahmin ettiğim kadar sersem değilmişsin... Şimdi, edindiğiniz bu bilgilere göre, kim olduğumu keşfedin...

Mayk, fotoğraf çektiren bir özel dedektif gibi, işaret parmağını şakağına dayayıp poz aldı. Yarım saat kadar, düşünür gibi yapıp dalga geçtikten sonra:

— Buldum!.. diye bağırdı, siz General Franko değil misiniz?..

Pipolu dedektif, bütün nezaketine rağmen:

— Çüşş ulan meşşe odunu!.. Diye bağırmaktan kendini alamadı. Yalnız İngiliz olduğu için bunu İngilizlere mahsus bir bağırma şekliyle içinden bağırmış, Mayk duymamıştı.

Mayk'ın duyabileceği gibi:

— Yanıldınız Mister!..

Dedi. O zaman meşhur polis hafiyesi Mayk:

— Tuh, Allah kahretsin, dedi. İspanya ile İngiltere yanyana olduğu için, her zaman bu ikisini birbirine karıştırırım.

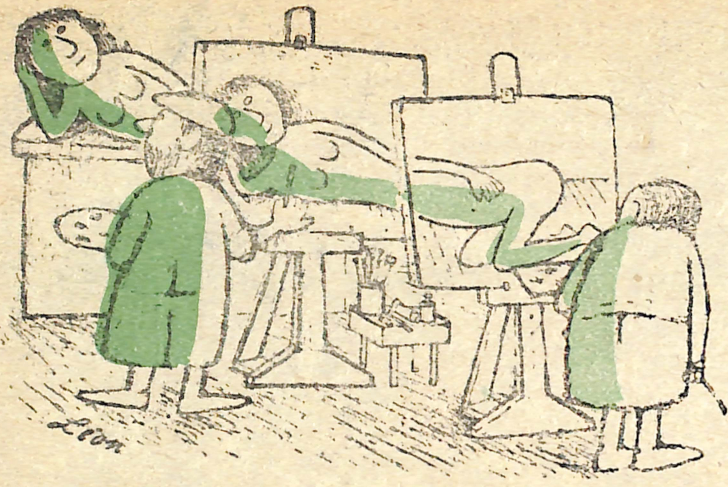
Pipolu adam buna lâyık bir cevap verebilmek için bildiği bütün küfürleri aklından geçirdi, fakat bu cehalet timsaline uygununu bulamadı.

— Siz bu kafa ile nasıl özel dedektiflik yapıyorsunuz, şaşıyorum, dedi.

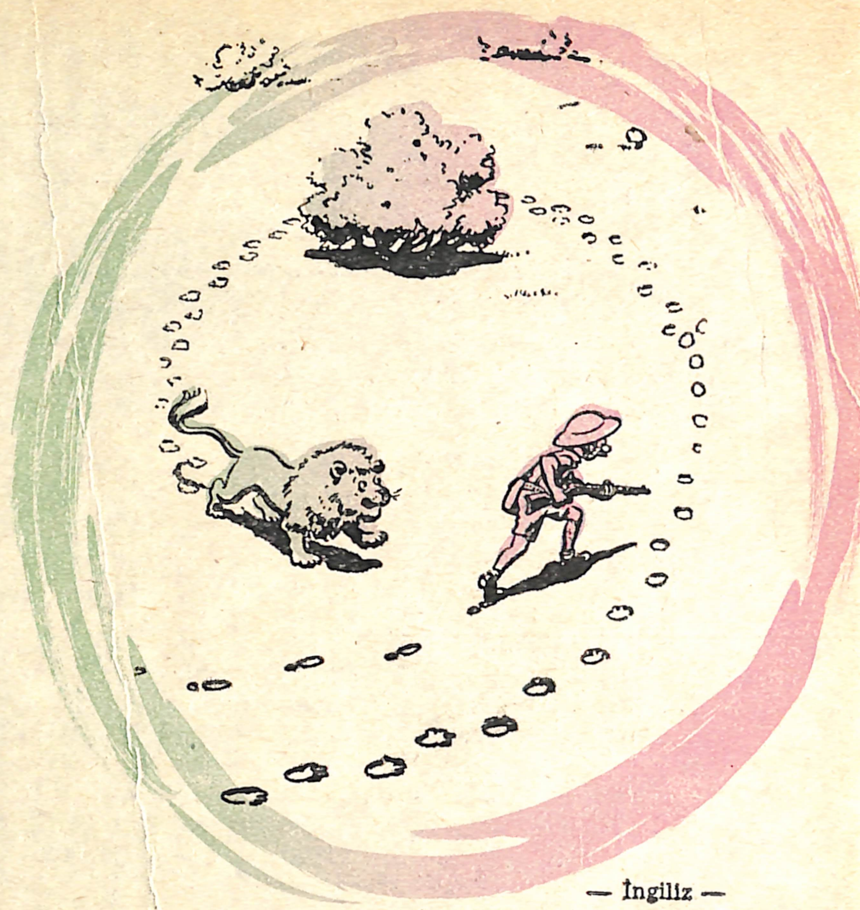
— Bunda şaşacak bir şey yok bayım!.. Göründüğüm kadar şapşal değilimdir. Tevazuumdan kendimi göstermiyorum. Siz biliyor musunuz, az daha dişimi sıksaydım, ben orta mektebi bile bitirecektim. Fakat şu adını söyle... Yoksa ben senin bayramlık adından başlarım şimdi...

— Adım Şerlok Holmes...

(Devamı var)

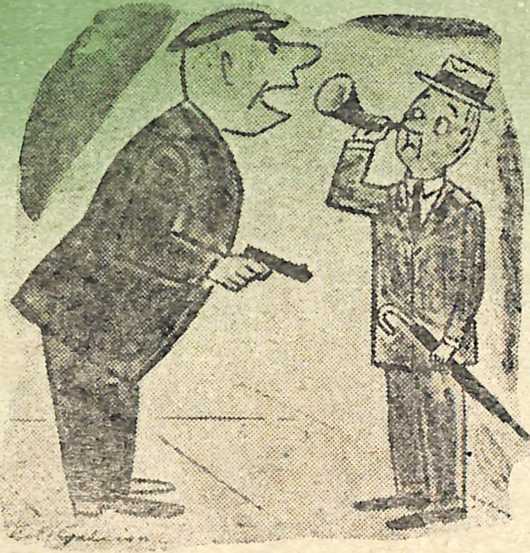

— Fransız —

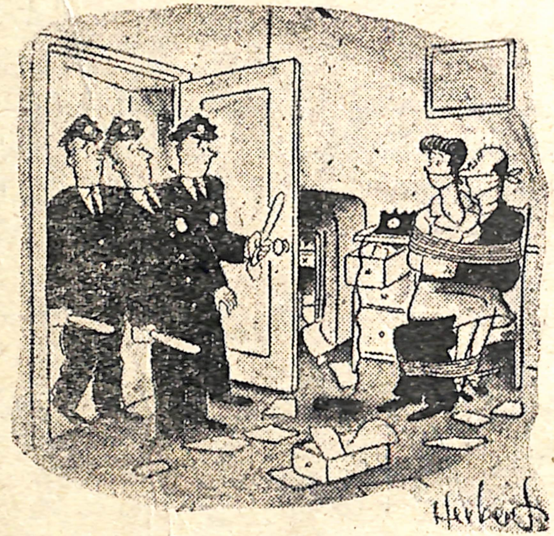

— İngiliz —

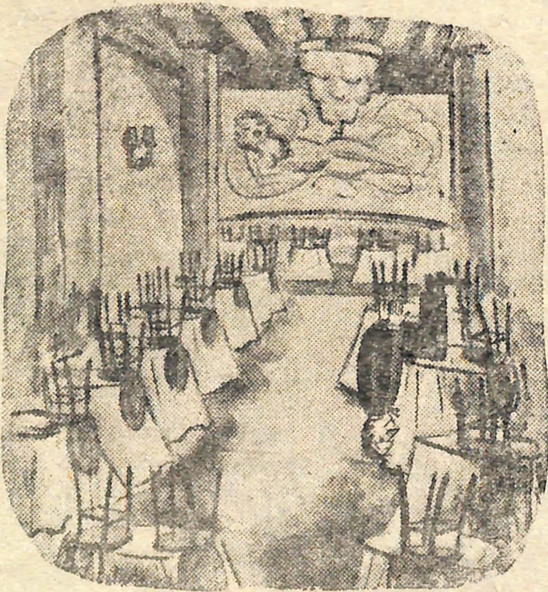
Yazısız Dünya Karikatürleri

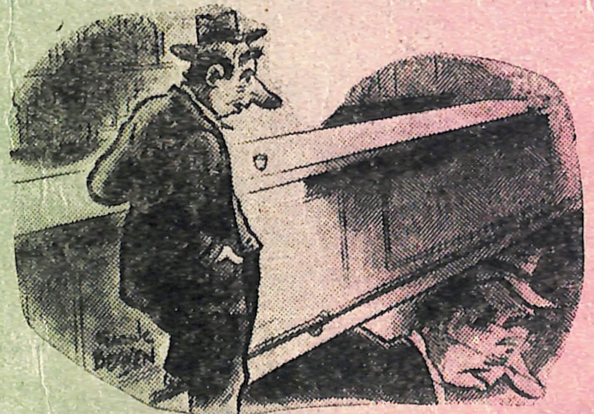
— Amerikan —

— Amerikan —

— Amerikan —

— Amerikan —

Üşüdüğünüzü
hisseder
hissetmez
1 adet GRİPİN
almak faydalıdır

GRİPİN

bütün ağrıları keser

- baş, diş, adale, sinir ve soğuk algınlığından mütevellit bütün ağrıları derhal teskin eder
- bayanların muayyen zamanlardaki sancılarında başarı ile kullanılır
- romatizma, lumbago, siyatik ağrı ve sızılarına karşı faydalıdır

Mideyi bozmaz kalbi ve böbrekleri yormaz

KİNİNLİ
GRİPİN
4 saat ara ile günde 3 adet alınabilir.

1955 İKRAMİYE PLÂNI

ikişer daireli
5 APARTMAN
bahçeli
15 EV
ve ayrıca
725.000 LİRA

KEŞİDE TARİHLERİ:
1 Mart
2 Mayıs
1 Temmuz
25 Ağustos
1 Kasım
30 Aralık

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın ... istikbalinizin emniyeti

Yazı İşlerini fiilen idare eden:
AHMET KOÇER
Teknik Sekreter:
Selâmi M. YURDATAP
Adres: Klodfarer Cad. No. 8_10. Daire 3.
Telefon: 21822
Basıldığı yer:
ERCAN MATBAASI
Fiatı: 50 Kuruş

İLLER BANKASI

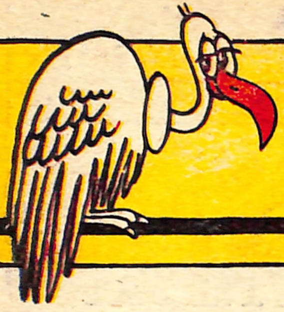
Sermaye: 300.000.000 T.L.

İl Özel İdareleri, Belediyeler ve Köylerin Harita, İmâr Plânlariyle Su, Elektrik, Yapı, Proje, İnşa ve Tesisleri,

BANKA VE KREDİ
MUAMELE VE HİZMETLERİ
EN MÜSAİT ŞARTLARLA YAPILIR
VE
MEVDUAT HESAPLARI
AÇILIR

T. C.
Ziraat Bankası

Vadeli, vadesiz tasarruf hesapları
1955 ikramiye tutarı
1.500.000 Liradır
Bu zengin plânda
Gayrimenkuller, dolgun para ikramiyeleri ve Ziraat aletleri bulunmaktadır.
İştirak şartlarını öğrenmek için yurdun her tarafındaki Şube ve Ajanslarımız emrinizdedir.

Akbaba

siyasî mizah gazetesi

— Biraz gülümseyiniz...
— Hayır, hayır... Ciddî bir fotoğraf istiyorum!

— Fransız —